

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗ ΑΝΔΡΕΑΔΗ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1967

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : I. 'Η διεθνής Οικονομία κατά τὸ ἔτος 1967. — II. 'Η 'Ελληνική Οικονομία κατά τὸ 1967. — III. Εἰδικότεραι ἐξελίξεις εἰς τὴν 'Εμπορικὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος. — IV. 'Ανάλυσις τοῦ 'Ισολογισμοῦ.

Κύριοι Μέτοχοι,

'Η Διοίκησις τῆς 'Εμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος με ἱκανοποιήσων θέτει ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους 1967.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ 'Εμπορικὴ Τράπεζα ἀνέπτυξε καὶ πάλιν τὴν τόσον γνώριμον αὐτῆς δραστηριότητα εἰς ὄλους τοὺς τομείς τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν καὶ προσέθεσεν ἐν εἰσέτι ἔτος ἐπιτυχοῦς δράσεως εἰς τὸ ἐνεργητικόν της.

'Η ἐπιτυχῆς αὕτη δραστηριότης τῆς Τραπεζῆς ἀντικατοπτρίζεται εἰς τὴν ἱκανοποιητικὴν ἐξέλιξιν ὄλων ἐν γένει τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν καὶ εἰς τὴν οὐσιαστικὴν συμβολὴν τοῦ Πιστωτικοῦ μας 'Ιδρύματος εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς 'Ελλάδος.

'Εκ τῶν ἐπὶ μέρος τραπεζικῶν ἐργασιῶν ὄλων ἰδιαίτερας μνείας τυγχάνει ἡ περαιτέρω ἄνοδος τῶν καταθέσεων, ἡ σημαντικὴ ἀξίησις τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς γενομένων χορηγήσεων καὶ παρασχεθειῶν ἐγγυήσεων πρὸς πελάτας, ὡς καὶ ἡ πραγματοποιηθεῖσα πρόοδος εἰς τὸν τομέα τῆς ὀργανώσεως καὶ μηχανογραφίσεως τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν. 'Εξ ἴσου σημαντικὴ δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ ἡ συντελεσθεῖσα ποιοτικὴ βελτίωσις τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς παρεχομένων ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ περαιτέρω διεύρυνσις τοῦ ἐκτεταμένου δικτύου Καταστημάτων. 'Η ἴδρυσις νέων, μεγάλων καὶ ἀρτίως πλαισιωμένων Καταστημάτων, εἰς περιοχὰς ἐγούσας ἀνάγκην τραπεζικῶν ὑπηρεσιῶν, εἶναι ἐνδεικτικὴ τῆς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς παρακολούθησεως τῶν προβλημάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου καὶ τῶν ὑπὸ ταύτης καταβαλλομένων προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ὑποστήθησιν τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος καὶ τὴν προώθησιν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς 'Ελλάδος.

'Η ὑπὸ τοῦ Πιστωτικοῦ μας 'Ιδρύματος ἀκολουθομένη σταθερὰ προοδευτικὴ πορεία, ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων, τὰς ὁποίας παρέχουν ἡ στερεὰ οἰκονομικὴ

θεμελίωσιν και ή πρόσφορος οργάνωσίς του, ή ζωτικότητα και ο δυναμισμός του έμπειρου και δημιουργικού έμφύχου μηχανισμού, ή έμπιστοσύνη του Κοινοβ. προς το Ίδρυμα και ή πίστις όλων ήμών εις την ευρύτεραν κοινωνικήν άποστολήν της Τραπεζής μας, άποτελούν τά ισχυρά αύτης θεμέλεια και τās έγγυήσεις διά την μελλοντικήν αύτης εξέλιξιν.

Η Τράπεζά μας, όμως, δέν περιωρίσθη εις την ύπό των στενών τραπεζικών κριτηρίων διαγραφομένην δραστηριότητα. Έν όψει των ευρύτερων δυνατοτήτων και του γενικωτέρου οικονομικού ρόλου, τον όποιον έπιτελει εις ισχυρόν οικονομικό οργανισμό έντός μιας αναπτυσσομένης οικονομίας, ή Έμπορική Τράπεζα έλαβεν ένεργόν μέρος εις την καθολικήν προσπάθειαν της οικονομικής αναπτύξεως της Χώρας μας. Η δημιουργική και έπιωφελής αύτη παρουσία της Τραπεζής μας κατέστη αισθητή και κατά τό παρελθόν έτος, εις πλείστους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας.

Εις τον τομέα της βιομηχανικής δραστηριότητας, ειδικώτερον, ή Τράπεζα συνέχισε τās προσπάθειάς της διά την υποδομήσιν της βιομηχανικής αναπτύξεως της Ελλάδος διά της έπιτυχούς λειτουργίας των ύπ' αύτης ίδρυθεισών βιομηχανιών εις ζωτικούς τομείς, όπου ή ιδιωτική πρωτοβουλία δέν ήδύνατο ή δέν έπεθύμει να αναπτύξη βιομηχανικήν δραστηριότητα, λόγω του ύφους της επενδύσεως και του μακροπροθέσμου αύτης χαρακτήρος. Ούτω και κατά τό παρελθόν έτος, έλειτούργησεν ικανοποιητικώς, τόσον ή Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων της Νέας Καρθάλης, όσον και ή Έλληνική Βιομηχανία Χυμών και Κονσερβών του Βέλου Κορινθίας. Τέλος, μέ ταχύν ρυθμόν άποπερατούνται αι έργασίαι διά την κατασκευήν της μεγάλης ναυπηγικής και έπισκευαστικής βάσεως της Έλευσίνας, εις την όποιαν περιλαμβάνονται και εγκαταστάσεις μηχανικών κατασκευών ξηράς.

Διά την αξιολόγησιν της κατά τό έτος 1967 δραστηριότητας της Τραπεζής, δέον να ληφθῆ ύπ' όψιν τό σύνολον των συνθηκών, τās όποιάς εδημιούργησαν αι εις την Ελλάδα και εις τον κόσμο γενικώτερον σημειωθείσαι οικονομικαι εξέλιξεις, διαγράφουσαι τό πλαίσιον έντός του όποίου ανεπτύχθη ή δραστηριότης της Τραπεζής μας. Εις τās εξέλιξεις ταύτας θεωρούμεν σκόπιμον να άφιερώσωμεν τά δύο πρώτα κεφάλαια της παρούσης Ένοθέσεως, πρό της ειδικωτέρας αναλύσεως της δραστηριότητας της Τραπεζής, ως και των κυριωτέρων κονδυλίων του Ίσολογισμού.

I. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1967

Μέ την εξαίρεσιν της Ίαπωνίας και έν τινι μέτρῳ της Ίταλίας, αι Δυτικαι Χώραι παρουσίασαν αισθητήν επιβράδυνσιν εις τον ρυθμόν της οικονομικής δραστηριότητας κατά τό ύπό έπισκόπησιν έτος. Ειδικώτερον εις τās Χώρας της

Ε.Ο.Κ., αί καταδύλθεισα: προσπάθειαι, πρὸς ἀνάσχεσιν τῶν ἐκδηλωθεισῶν κυκλικῶν τάσεων, εἶχον δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς νομισματικῆς ἰσορροπίας εἰς τὸν ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν τομέα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἴκον. Κοινότητος προεκάλεσε τὴν παροδικὴν χαλάρωσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Εἰς τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον, ἡ ἀποτελεσματικότης τῶν ἐφαρμοσθέντων μέτρων λιτότητος ὑπῆρξε περιορισμένη καὶ ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ὑπεχρεώθη νὰ προβῆ εἰς τὴν ὑποτίμησιν τῆς στερλίνας. Εἰς τὰς Η.Π.Α., τέλος, ἡ συνεχιζομένη ἐκροὴ δολλαρίων προεκάλεσε τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου Τζόνσον ἐξαγγελίαν τῶν προσφάτων μέτρων προστασίας τοῦ δολλαρίου καὶ περιορισμοῦ τῶν ἀμερικανικῶν ἐπενδύσεων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, τὰ ὅποια θίγουν ἀμέσως τὰς δυτικο - εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ ἐνδεχομένως νὰ δυσχεράνουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων χωρῶν.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κυριωτέρων διεθνῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων, ὅπως ἰδιαίτερος σημεῖουσιναι : ἡ ἀναζωογόνησις τῆς χρηματιστηριακῆς δραστηριότητος εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας, ἡ περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους παρατηρηθεῖσα ἀνοδοῦ τῶν ἐπιτοκίων, ἡ σχετικὴ σταθερότης τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων, παρὰ τὰς δυσμενεῖς πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐξελίξεις εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡ ἐπιτευχθεῖσα πρόοδος εἰς τὸ πρόβλημα τῆς διεθνοῦς ρευστότητος.

Αἱ ἐξελίξεις εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα.

Αἱ κυριώτεραι ἐξελίξεις, αἱ ὅποια ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὸ ἐπιτόπησιν ἔτους, θὰ ἠδύναντο νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἀκολούθως :

Γενικῶς, παρὰ τὰς δυσχερείας, τὰς ὅποιας ἀντιμετώπισεν ἡ Ε.Ο.Κ. κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡ σημειωθεῖσα ὑπ' αὐτῆς δραστηριότης ὑπῆρξε λίαν ἐποικοδομητικὴ. Οὕτως, εἰς τὸν τομέα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς, ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1967, ἐφηγηθῆθη ἡ ἐνιαῖα ἀγορὰ ἐπὶ τῶν πτηνοτροφικῶν καὶ ὠρισμένων κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἡ κοινὴ τιμὴ τῶν σιτηρῶν καὶ ἐμελετήθη οὐσιαστικῶς ἡ κοινὴ ὀργάνωσις τοῦ καπνοῦ, οἴνου καὶ σακχάρους. Εἰδικώτερον διὰ τὴν σάκχαριν, τὸ Συμβούλιον Ὑπουργῶν ἐψήφισε Κανονισμὸν ἐάσεως, ἀφορῶντα τὴν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1968 ἰσχύουσαν ἐνιαῖαν τιμὴν. Τέλος, τὸ Ταμεῖον Γεωργικοῦ Προσανατολισμοῦ καὶ Ἐγγυήσεων, ἀνέλαβεν, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1967, ἀπάσας τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις διὰ τοὺς τομείς ἐκεῖνους, αἱ ὅποιοι ὑπόκεινται εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

Περιορισμένα σχετικῶς ὑπῆρξαν τὰ ἐπιτεύγματα εἰς τὸν τομέα τῶν μεταφορῶν. Ἐν τούτοις, θὰ πρέπη ἰδιαίτερος νὰ τονηθῆ ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ὑπουργῶν ὅπως υλοθετήσῃ μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1968 τοὺς ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς προτεινομένου Κανονισμοῦ, τοὺς ἀφορῶντας τὴν

έξασφάλισιν Κοινῆς Ὁργανώσεως Ἀγορᾶς ὀδικῶν μεταφορῶν τῶν ἐμπορευμάτων. Ὡσαύτως, ἐγένετο ἀποδεκτὸν πρόγραμμα, ἀποβλέπον εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτεραν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπὶ τῶν μεταφορῶν Κοινῆς Πολιτικῆς.

Περὶ σόστερον ἀξιόλογος ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτευχθεῖσα βελτίωσις εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς. Οὕτως, ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλις τῶν ἐργαζομένων μεταναστῶν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας θαλάσσης. Ἐξ ἄλλου, ἐπεδιώχθη ἡ ἐξεύρεσις τρόπου προστασίας τῶν νεοπροσλαμβανομένων, ὡς καὶ καταργήσεως ὀριζιμένων περιορισμῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παραμονὴν τῶν ἀπασχολουμένων ὑπηκόων χωρῶν - μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ. μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς ἄλλας γῶρας - μέλη. Εἰς περίπτωσιν ἀποδοχῆς τῶν δύο τελευταίων τούτων Κανονισμῶν, οὗτοι θὰ ἰσχύσουσιν ἀπὸ 1.7.1968.

Δὲν θὰ πρέπη, ὡσαύτως, νὰ λησμονηθῇ ἡ γενομένη κατὰ τὸ 1967 ἀποδοχὴ ὑπὸ τῶν Κρατῶν - μελῶν τῶν ὀδηγιῶν ἐπὶ τῆς ἐναρμονίσεως τῶν νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει ταξινόμησιν καὶ συσκευασίαν τῶν ἐπικινδύνων ὕλων.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κοινωνικὸν Ταμεῖον ἐχορήγησε βοήθειαν, ὕψους 14 ἐκατομμυρίων δολλαρίων, διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἡμίσεος τῶν δαπανῶν. τῶν ἀφοριστῶν τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐπανεγκατάστασιν.

Εἰς τὸν «Γύρον Κέννεντυ», μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἱκανοποιητικὴν συμφωνίαν, ἡ κατὰ μέσον ἔρον μείωσις τοῦ Κοινῶ Ἐξωτερικοῦ Δασμολογίου τῆς Ε.Ο.Κ. θὰ ἀνέλθῃ εἰς 35%, ἀρχῆς γενησομένης τὴν 1.7.1968 μὲ ποσοστὸν μειώσεως 20%, καὶ ὀλοκλήρωσιν ταύτης ἐντὸς πενταετίας.

Εἰς τὰς σχέσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος μετὰ τρίτων χωρῶν, οὐδεμία μεταβολὴ παρατηρήθη, πλην τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰράν ὑποβληθείσης αἰτήσεως περὶ ἀνανεώσεως τῆς Ἐμπορικῆς Συμφωνίας ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος, ὡς καὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἰσραήλ, τῆς ἀφορώσης τὴν μετατροπὴν τῆς ὑφισταμένης Ἐμπορικῆς Συμφωνίας εἰς Συμφωνίαν Συνδέσεως.

Σημειοῦται, τέλος, ὅτι ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1968 θὰ ἀρθοῦν καὶ οἱ ἐναπαλιόμενοι ἐνδοκοινοτικοὶ δασμοί.

Ἐπισκόπησις τῆς Ἀμερικανικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ζ961 συνεχιζομένη ἀνοδικὴ πορεία τῆς Ἀμερικανικῆς Οἰκονομίας παρουσίασε μίαν παροδικὴν ἐπιβράδυνσιν κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτους, συνεπεῖα τῆς σημειωθεῖσης ἐπιφυλακτικότητο ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρηματικῶν κύκλων πρὸς δημιουργίαν ἀποθεμάτων καὶ διενέργειαν ἐπενδύσεων εἰς τὸν διομηχανικὸν τομέα, λόγω τῶν κατὰ τὸ 1966 ληφθέντων περιοριστικῶν μέτρων πρὸς ἀναχαίτησιν τῶν ἐκδηλωθεισῶν πληθωριστικῶν τάσεων. Ἡ χαλάρωσις, ὅμως, τῶν νομισματικῶν περιορισμῶν καὶ ἡ ἐλάφρυνσις τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον τοῦ 1967 καὶ ἡ σύγχρονος

σημαντικῆ ἀξίησις τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν ἐδοθήθησαν τὴν Ἀμερικανικὴν Οἰκονομίαν νὰ ἐπανεύρη τὸν γινώριμον ὑψηλὸν ρυθμὸν δραστηριότητος καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊόν, ὕψους 785 περίπου δισεκατομμυρίων δολλαρίων.

Ἡ ἄρσις τῶν περιοριστικῶν μέτρων, συνεπεῖα τῆς ὁποίας κατέστη δυνατὴ ἡ εἰς σταθερὰς τιμὰς αὐξήσις κατὰ 2,5% τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ προϊόντος, προεκάλεσε τὴν ταχέϊαν κατὰ 4% ἀνοδὸν τοῦ τιμαριθμοῦ, ἡ ὁποία συνωδεύθη ὑπὸ μεγαλυτέρας ἐκ 5 - 6% ἀνοδοῦ τῶν μισθῶν, λόγῳ κυρίως τῶν γενομένων μισθολογικῶν αὐξήσεων ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν αὐτοκινητῶν καὶ ἐλαστικοῦ. Αἱ διαφανέσαι, ὡς ἀνωτέρω, τάσεις ἀνατροπῆς τῆς ἐσωτερικῆς ἰσορροπίας, ἐδημιούργησαν ἐκ νέου σκέψεις μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων παραγόντων περὶ ἐπιβολῆς νέων περιορισμῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς κατὰ ἡμίσειαν μονάδα αὐξήσεως τοῦ συντελεστοῦ ὑποχρεωτικῶν καταθέσεων τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν.

Ἡ πορεία τοῦ δείκτου βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἀντικατοπτρίζει τὴν ἐξελίξιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Εἰδικώτερον, ὁ ἐν λόγῳ δείκτης, μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ πρώτου ἐξαμήνου, ἤρχισεν ἀνερχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου, δὲν ἀνεκόπη δὲ ἡ ἀνοδὸς αὕτη, παρὰ τὴν σημειωθείσαν παροδικὴν ἐπιδράδυσιν, λόγῳ τῶν ἀπεργιακῶν ἐκδηλώσεων κατὰ τοὺς φθινοπωρινοὺς μῆνας. Καὶ ὁ σημαντικὸς περιορισμὸς τῶν περιθωρίων κερδῶν πολλῶν ἐπιχειρήσεων, μετὰ τὴν διαδοχικὴν αὐξήσιν τῶν μισθῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων παραγωγῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνακόψῃ τὸν ἀνοδικὸν ρυθμὸν τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος.

Εἰς τὸν τομέα τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν ἡ κατάστασις ἐξελίχθη δυσμενῶς, ἡ δὲ ἐξακολουθοῦσα ἐκροή δολλαρίων, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν συνεχιζομένων ἀμερικανικῶν ἐπενδύσεων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, τοῦ πολέμου τοῦ Βιετνάμ καὶ τῶν ὑψηλῶν δαπανῶν τῶν ἀμερικανῶν τουριστῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ἐπανεφέρον εἰς τὸ προσκήριον, εἰς ὄξειαν πλέον μορφήν, τὸ πρόβλημα τῆς ἐξωτερικῆς ἰσορροπίας τῆς Οἰκονομίας τῶν Η.Π.Α., στενωῶς συνδεδεμένον μετὰ τοῦ προβλήματος τῆς διεθνοῦς θέσεως τοῦ δολλαρίου. Ὁ περιορισμὸς τῶν εἰς χρυσὸν ἀποθεμάτων, εἰς 11.893 περίπου ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἠνάγκασε τὸν Πρόεδρον Τζόνσον νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξαγγελίαν τῶν γνωστῶν μέτρων προστασίας τοῦ δολλαρίου.

Ἡ ἀνοδικὴ πορεία τῆς Ἀμερικανικῆς Οἰκονομίας ἀναμένεται: δεῖ θὰ συνεχισθῇ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ ἰδιωτικὴ ζήτηση, ζωντανῶς ἐνισχυομένη ὑπὸ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ὡς καὶ τῶν κρατικῶν δαπανῶν — ἰδιαίτερος τῶν παραγγελιῶν πολεμικοῦ ὕλικου — θὰ ἀποτελέσῃ καὶ πάλιν τὸν κύριον μοχλὸν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Ἡ δημιουργία πληθωριστικῶν πιέσεων, συνεπεῖα ταυτοχρόνου ἀνοδοῦ τοῦ τιμαριθμοῦ, θὰ ἀντιμετωπισθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀποτελεσματικῶς διὰ τῆς ἐκ νέου ἐπιβολῆς περιοριστικῶν μέτρων, ἐνδεχομένως δὲ καὶ διὰ τῆς ἐπιβολῆς νέων φορολογικῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν γυμνημένων ταμιακῶν δαπανῶν τῆς

Κυβερνήσεως κατά την διεξαγωγήν του πολέμου εις τὸ Βιετνάμ. Τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου Τζόνσον ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν προάσπασιν τοῦ δολλαρίου, γενικῶς, πιστεύεται ὅτι θὰ συμβάλουν σημαντικῶς εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐξωτερικῆς ἰσορροπίας τῆς Ἀμερικανικῆς Οἰκονομίας καὶ θὰ ἐνισχύσουν τὴν διεθνή θέσιν τοῦ δεινῶς πιεζομένου δολλαρίου. Ταυτοχρόνως, ὁμως, τὰ μέτρα ταῦτα θὰ ἔχουν δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν προγραμμάτων ἐπενδύσεων καὶ ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς θέσεως, τῶν τῶν ὑπαναπτύκτων ἴσων καὶ τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

Ἐπισκόπησις τῆς Βρετανικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως κατά τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτους ἐφαρμοσθέντα μέτρα λιτότητος δὲν ἀπέδωσαν τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα καὶ αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐξωτερικῆς ἰσορροπίας τῆς Βρετανικῆς Οἰκονομίας, χωρὶς νὰ βελτιώσουν οὐσιωδῶς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν, εἶχον ἀντιθέτως δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς συναγωνιστικῆς ἰκανότητος τῶν βρετανικῶν προϊόντων εἰς τὴν ξένην ἀγοράν. Ἡ περιωρισμένη ἐσωτερικὴ ζήτησις, συνεπείᾳ τῶν μέτρων λιτότητος, ἐπέδρασε δυσμενῶς ἐπὶ τοῦ ὄγκου τῶν ἐπενδύσεων καὶ τῶν προγραμμάτων ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ ἐπεκτάσεως τῶν βιομηχανιῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συγκριτικὴν αὐξήσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν βρετανικῶν προϊόντων καὶ τὴν περαιτέρω μείωσιν τῆς συναγωνιστικῆς τῶν θέσεως, αἱ ὁποῖαι, ἐν ὕστατῃ ἀναλύσει, ἀπέληξαν εἰς τὴν μείωσιν τῶν βρετανικῶν ἐξαγωγῶν καὶ εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Βρετανικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸν γνωστὸν φαῦλον κύκλον.

Αἱ ὡς ἄνω διαδοχικαὶ δυσμενεῖς ἐξελίξεις ἠνάγκασαν τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν λήψιν περισσότερον λυσιτελῶν μέτρων, πρῶτον τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸν Νοέμβριον γενομένη κατὰ 14,3% ὑποτίμησις τῆς στερλίνας. Παραλλήλως, ἐλήφθησαν συμπληρωματικὰ δημοσιονομικὰ καὶ λοιπὰ περιοριστικὰ μέτρα, ὡς ἡ εἰς 8% ὕψους τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου, ἡ εἰς 42,5% αὐξήσις τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ περιορισμοὶ ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐπὶ πιστώσει κλπ., πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς οὐσιαστικῆς βελτιώσεως τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν.

Ὡς πρὸς τὰς εἰδικωτέρας ἐξελίξεις τῆς Βρετανικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, σημειοῦνται : ἡ κατὰ 1,5% περίπου αὐξήσις τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος καὶ ἡ κατὰ 1% μείωσις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν κατανάλωσιν τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ τοῦ δημοσίου τομέως, ἡ ὁποία ἠῤῥξήθη κατὰ 1,5% καὶ κατὰ 4%, ἀντιστοίχως.

Ὡς πρὸς τὰς σημειωθείσας ἐξελίξεις εἰς τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς τιμὰς, παρατηρεῖται ὅτι ὁ μέσος ἐβδομαδιαῖος δείκτης ἡμερομισθίων (Ἰανουάριος 1956 = 100) ἀνῆρχετο κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1967 εἰς 163,6 ἔναντι 154,6 κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ὁ δείκτης τιμῶν καταναλωτοῦ,

ἐξ ἄλλου, μὲ ἐάσιν τὸ 1962, ἀνήρχετο κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1967 εἰς 121,2, ἔναντι 118,3 τοῦ ἴδιου μηνὸς τοῦ 1966, ἐνῶ ὁ δείκτης χονδρικῆς πωλήσεως ἀνήρχετο εἰς περίπου 116,9, ἔναντι 110 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1966. Τέλος, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἀνήρχετο κατὰ τὸν Δεκέμβριον εἰς 538 περίπου χιλιάδας, ἔναντι 450 περίπου χιλιάδων κατὰ τὸν ἴδιον μῆνα τοῦ προηγουμένου ἔτους. Εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἢ κατὰ 5,5% αὐξήσις τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἢ μόνον κατὰ 2% αὐξήσις τῶν ἐξαγωγῶν προεκάλεσαν τὴν ἀνοδὸν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐλλείμματος εἰς 165 ἑκατομμύρια στερλίνας, ἔναντι 108 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ 1966. Τὰ εἰς χρυσὸν καὶ ξένον συνάλλαγμα διαθέσιμα ἀνήρχοντο κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1967 εἰς 1.123 ἑκατομμύρια στερλίνας, ἔναντι 1.107 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1966.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὰς σημειωθεῖσας ἐξελίξεις εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἀξιίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ μέσος ὄρος τοῦ γενικοῦ μηνιαίου δείκτου βιομηχανικῆς παραγωγῆς (1958 = 100) περιωρίσθη κατὰ τὸ πρῶτον ἑνδεκάμηνον τοῦ 1967 εἰς 132,4, ἔναντι 133,2 τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1966.

Ἡ ὑποτίμησις τῆς στερλίνας, ἀποτελοῦσα ἀναμφισβήτητον σταθμὸν εἰς τὴν ἐξαγωγικὴν προσπάθειαν τῆς βρετανικῆς βιομηχανίας, ἀναμένεται ὅτι θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν αἰσθητὴν βελτίωσιν τῶν βρετανικῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν, εὐθὺς ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ ὑποτίμησις τῆς στερλίνας θὰ ἔχῃ ἐπίσης εὐνοϊκὰς ἐπιπτώσεις καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τομέως τῆς Βρετανικῆς Οἰκονομίας, κατὰ συνδυασμὸν πρὸς τὰ παραπληρωματικῶς λαμβανόμενα οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ μέτρα. Ὁ ἀναμενόμενος ὑψηλὸς ὄγκος τῶν ἐπενδύσεων τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ τοῦ δημοσίου τομέως θὰ ἀναζωογονήσῃ τὴν βιομηχανικὴν δραστηριότητα καὶ πιστεύεται ὅτι θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν κατὰ 5% αὐξήσιν τοῦ ἀκαθαρίστου ἐγχωρίου προϊόντος. Μεγαλυτέραν σημασίαν προσλαμβάνει κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ ἀνάγκη τῆς περιστολῆς τῆς ἰδιωτικῆς ζήτησεως, ἵνα μὴ ἡ ὑποτίμησις τῆς στερλίνας ἀποτελέσῃ γενεσιουργὸν συντελεστὴν ἀνατροπῆς τῆς ἐσωτερικῆς ἰσορροπίας. Τὰ ἀμέσως μετὰ τὴν ὑποτίμησιν ληφθέντα δημοσιονομικὰ καὶ λοιπὰ περιοριστικὰ μέτρα ἀφ' ἑνός, ἐν τούτοις, νὰ διαφανῇ ἡ ἀπόφασις τῶν ὑπευθύνων οἰκονομικῶν κύκλων τῆς Μεγάλης Βρετανίας νὰ ἀντλήσουν τὴν μεγίστην δυνατὴν ὠφέλειαν ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματός των καὶ, διὰ τῆς λελογισμένης αὐξήσεως μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ἐν συναρτήσει πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητος, νὰ ἐπιτύχουν τὴν αὐξήσιν τῆς συναγωνιστικότητος τῶν βρετανικῶν προϊόντων εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ἰσορροπίαν τῆς Βρετανικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ Διεθνὴς Ἀγορὰ Ἐμπορευμάτων.

Παρὰ τὰς σημαντικὰς πολιτικο-οἰκονομικὰς ἐξελίξεις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος (πόλεμος τοῦ Σινᾶ καὶ κλείσιμον τοῦ Σουέζ, αὐξουσα ἔντασις τῆς κρίσεως τοῦ Βιετνάμ, ὑποτίμησις τῆς στερλίνας καὶ τροφὴ πρὸς τὸν χρυσόν, ποικίλα.

άνωμαλίες τοπικής μορφής, κλπ.), ή διεθνής αγορά έμπορευμάτων παρέμεινε εν τώ συνόλω της ήρεμος, εξαιρέσει μικρᾶς τινος «ζωνρότητας τῶν συναλλαγῶν» κατά τὸν Ἰούλιον καὶ κατά τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον. Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐπιτεύξεις τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἐπιτρέπουσι τὴν ὑποκατάστασιν ἑνὸς φυσικοῦ εἶδους δι' ἑτέρου τεχνητοῦ τοιοῦτου ἢ τὴν οικονομικωτέραν χρησιμοποίησιν τῶν πρώτων ὕλων, ὡς καὶ ἡ ἐλαφρὰ πτώσις τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος εἰς παρὰ πολλὰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν, κατέστησαν δυνατὴν τὴν ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν τῶν προμνησθέντων γεγονότων, ἔμμεσον ἀποτελεσμα τῶν ὁποίων θὰ ἦσαν ραγδαίαι ἀνατιμήσεις καὶ κερδοσκοπικαὶ κινήσεις, ἀνάλογοι πρὸς τὰς, κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Κορέας (1950) καὶ τὴν παλαιότεραν κρίσιν τοῦ Σουέζ (1956), ἐμφανισθείσας τοιαύτας.

Κατ' εἶδος ἐμπορεύματος αἱ ἐξελίξεις εἶχον ὡς ἀκολούθως :

Ἡ παραγωγή σιτηρῶν ἀνῆλθεν εἰς λίαν ἱκανοποιητικὸν ὕψος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου 1966 - 67, εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα ἀναμένεται ὅτι ἔκ κυμανθῆ καὶ ἡ παραγωγή τῆς περιόδου 1967 - 68. Παρὰ τὴν οὐσιώδη αὐξήσιν τῶν ἀποθεμάτων ὑπολογίζεται ὅτι ἡ μείωσις τῶν τιμῶν δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἐλαχίστη, καθ' ὅσον τὸ παγκόσμιον ἐπισιτιστικὸν πρόβλημα, μετὰ τὴν σημερινὴν ἀλματώδη αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς, καθίσταται, σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ἐπιτακτικώτερον, τῶν εἰς τρῶφιμα ἀναγκῶν ἡστημέραι ἀξαναρμένον.

Διὰ δεύτερον κατὰ σειράν ἔτος ἡ ἀγορὰ τοῦ κακάο ἐνεφανίσθη ἀντιβῆ, παρὰ τὴν σχετικὴν ἀνάσχεσιν τοῦ ρυθμοῦ οικονομικῆς δραστηριότητος τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου. Ἡ τιμὴ τοῦ προϊόντος ἐκινήθη ἀνοδικῶς ἐκ τῆς αὐξούσης ροπῆς πρὸς κατανάλωσιν, ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψεν ἀδυναμία τῆς προσφοράς νὰ καλύψῃ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ζήτησιν. Σημειωτέον ὅτι ἔντασιν παρουσιάζει καὶ ἡ ζήτησις ἐκ μέρους τῶν χωρῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ, μετὰ προοπτικὴς αὐξήσεώς της κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη.

Ἡ τιμὴ τοῦ καφέ ἐκυμάνθη, εἰς ἐπίπεδα ἐλαφρῶς κατώτερα τῶν τοῦ ἔτους 1966, τὰ δὲ παγκόσμια ἀποθέματα τοῦ προϊόντων ἐξῆκολουθοῦν νὰ ὑπερέχουν τῶν ὑφισταμένων καταναλωτικῶν ἀναγκῶν. Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους διεξαχθεῖσαι συνομιλίαι πρὸς ἀνανέωσιν τῆς διεθνοῦς συμφωνίας καφέ δὲν ἀπέληξαν εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ἀγορὰ σακχάρους παρουσίασεν ἐντόνους διακυμάνσεις, ἐνδυναμωθείσας κατὰ τὴν περίδον τοῦ πολέμου τοῦ Σινᾶ, αἱ δὲ τιμαὶ ἐκινήθησαν γενικῶς εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τῶν ἀντιστοιχῶν τοῦ ἔτους 1966. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τρέχον ἔτος ἡ παραγωγή ἀναμένεται ὅτι θὰ ὑποληφθῆ τοῦ διαμορφωθέντος ἔργου τῆς παγκοσμίου ἐτησίως καταναλώσεως, γεγονόςς τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ προηγούμενου ἔτους σημειωθείσαν ἀνοδὸν τῆς τιμῆς τῆς τετρακάρους.

Ἡ μείωσις τῆς καταναλώσεως ἕριου, λόγῳ τῆς γενικῆς ὑφέσεως τῆς οἰκο-

νομικῆς δραστηριότητος καί τῆς ὑποτιμήσεως τῆς στερλίνας, ὡς καί ἡ ἑλαφρὰ ἀξίησις τῆς παγκοσμίου προσφορᾶς, ἐπέφερον τήν ἀπό τοῦ έτους 1966 ἀνυμνομένην «χειροτέρευσι» τῆς θέσεως τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπῳσιν έτος. Ἡ κατάσταση αὕτη δὲν πρόκειται νὰ μεταβληθῆ κατὰ τὸ ἄμεσον μέλλον, ἡ δὲ κατὰ τὴν περίοδον 1967 - 68 κουρὰ προβλέπεται ὅτι θὰ ὑπερβῆ τὸ ὕψος - ρεκόρ τῶν 3.400 ἑκατομμυρίων λιθρῶν, ἐνῶ οὐδόλως ἐλπίζεται θετικώσις τῆς ζήτησεως. Ἀντιθέτως, ἡ ἀγορὰ βάρβακος ἰσχυροποιήθη αίσθητῶς, κατῶπιν τῶν ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. ληφθέντων μέτρων πρὸς ἀπορρόφησιν τοῦ μονίμου ὑπάρχοντος πλεονάσματος.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαστικοῦ ἀνήρχετο κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1967 εἰς 17 ¹⁵/₁₆ πέννας ἀνὰ λίβραν, ἔναντι 18 ⁵/₁₆ πεννῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου τοῦ αὐτοῦ έτους. Ἡ ἀπεργία εἰς τὰ ἐργοστάσια Φόρντ καί ἡ ἐπικρατούσα ὕφαισις εἰς τὴν βιομηχανικὴν δραστηριότητα τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου, ὡς καί ἡ παράλληλος ἀξίησις τῆς παραγωγῆς παγκοσμίως, ἀπέτελεσαν τοὺς κυρίως καθοριστικοὺς παράγοντας τῆς καθοδικῆς πορείας τῶν τιμῶν τοῦ προϊόντος.

Εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ χαλκοῦ, κύριον χαρακτηριστικὸν ὑπῆρξεν ἡ εἰς τὰ ὄρυχεία χαλκοῦ τῶν Η.Π.Α. ἐκσπάσσα ἀπεργία, ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψεν ἑλλειμμα τῆς τάξεως τῶν 500.000 τόννων. Ἡ τιμὴ τοῦ μετάλλου ἐσημείωσεν ἀνοδὸν, κχιανθεῖσα περίξ τῶν 530 στερλινῶν ἀνὰ τόννον, κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1967, ἔναντι 456 στερλινῶν, κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ έτους τούτου.

Αἱ διαπραγματεύσεις τοῦ κασσιτέρου ἐκινουῦντο εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 1200 στερλινῶν ἀνὰ τόννον κατὰ τοὺς 10 πρώτους μῆνας τοῦ 1967, ἡ κατὰ τὸν Νοέμβριον, ὅμως, ὑποτίμησις τῆς στερλίνας προεκάλεσε προσαρμογὴν τῶν περιθωρίων τιμῶν εἰς 1283 ἕως 1633 στερλίνας ἀνὰ τόννον. Σημειωτέον ὅτι: τὰ διαρκῶς ὀγκούμενα ἀποθέματα τοῦ μετάλλου δημιουργοῦν προβλήματα, ὡς μόνη δὲ λύσις διαφαίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Κασσιτέρου προσπάθεια ἀνακοπῆς τῶν ἐξαγωγῶν διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐξαγωγικῶν ποσοστῶσεων ἐπὶ τῶν παραγωγῶν.

Ὁσαύτως, ἀσθενῆς ὑπῆρξε καί ἡ ἀγορὰ τῶν διδύμων μετάλλων μολύβδου - κασσιτέρου, τούτου ὀφειλομένου ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ἀπεργίαν τῶν ἐργοστασίων Φόρντ καί τὴν πτώσιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς Δύσεως, καί ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰς προβλέψεις περὶ ἀξίησεως τῶν ἀποθεμάτων τῶν μετάλλων τούτων.

Τέλος, ἡ κατὰ τὸ 1967 δραστηριοποίησις τῶν ἐρευνῶν καί πειραμάτων εἰς τὸν τομέα τῶν διαπλανητικῶν ταξιδίων, ἐπέφερον, ὡς ἦτο ἐπόμενονον, ἀνοδὸν τῶν τιμῶν τῶν εἰς τὴν κατασκευὴν διαστημικῶν πυραύλων χρησιμοποιουμένων πολυτίμων μετάλλων (ἀργύρου, πλατίνης κλπ.). Ὁμοίως, ἀνοδικῶς ἐπέδρασε καί ἡ κερδοσκοπία ἐπὶ τῶν μετάλλων τούτων, ἀναπτυχθεῖσα κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ χρυσοῦ. Συγκεκριμένως, ἡ τιμὴ τοῦ ἀργύρου ἀνήλθε τὸν Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος έτους ἀπὸ 1,29 δολλαρίου ἀνὰ οὔγγιαν εἰς 2 περίπου δολλάρια. Ἡ σήμερον ὑπάρχουσα προσφορὰ εἰς τὰ μέταλλα ταῦτα ὑστερεῖ τῆς ἐκδη-

λουμένης ζητήσεως, αποτέλεσμα δὲ τούτου εἶναι αἱ κερδοσκοπικαὶ τάσεις κατὰ τὰ συναλλαγὰς τούτων.

Ἡ Διεθνὴς Χρηματαγορά.

Ἡ ἔντονος ἀνοδικὴ κίνησις τῶν ἐπιτοκίων κατὰ τὸ 1966, ὁμοία τῆς ὁποίας δὲν εἶχε σημειωθῆ ἀπὸ μακροῦ εἰς τὴν διεθνή χρηματαγοράν, ἀνεκόπη ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1967. Ἐκτοτε, ἡ πορεία τῶν ἐπιτοκίων ὑπῆρξε σαφῶς καθοδικὴ μέχρι τῶν θερινῶν μηνῶν, ὅτε ἡ κατάστασις ἤρχισε νὰ ἐμφανίζῃ σημεῖα ἀλλαγῆς. Ἀπὸ τοῦ θέρους μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἡ τάσις τῶν ἐπιτοκίων ὑπῆρξεν προοδευτικῶς ἀνιούσα.

Εἰδικώτερον, ἡ κίνησις τῆς Χρηματαγορᾶς κατὰ τὸ 1967 ἐνεφάνισε τὴν ἀκόλουθον εἰκόνα : Κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ ἔτους ἐμειώθησαν τὰ προεξοφλητικὰ ἐπιτόκια τριῶν κεντρικῶν τραπεζῶν. Ἦτοι, τὴν 6ην Ἰανουαρίου ἡ Ὄμοσπονδιακὴ Τράπεζα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἐμείωσε τὸ προεξοφλητικὸν τῆς ἐπιτόκιον ἀπὸ 5% εἰς 4,5% καὶ τὴν 26ην Ἰανουαρίου ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ 7% εἰς 6,5%, ἐνῷ τέσσαρας ἡμέρας ἀργότερον ἡ Τράπεζα τοῦ Καναδά προέβη εἰς μείωσιν κατὰ 0,25%, ὀρίσασα τὸ ὕψος τοῦ προεξοφλητικοῦ ἐπιτοκίου εἰς 5%. Ἡ νέα καθοδικὴ τάσις καθιερώθη ὑπὸ τῆς πολιτικῆς «μειώσεως τῶν ἐπιτοκίων», ὡς αὕτη ὑπεγραμμίσθη, ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς ἐπισήμους δηλώσεις τοῦ Προέδρου Τζόνσον, κατὰ τὰς ὁποίας οὗτος διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ ἐνθαρρύνῃ χαμηλότερα ἐπιτόκια εἰς τὰς Η.Π.Α., ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰς δηλώσεις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν τῶν πέντε Μεγάλων, κατὰ τὴν διάρκειαν συναντήσεως, τὴν ὁποίαν ἔσχον εἰς Λονδίνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνασχέσεως τοῦ συναγωνισμοῦ αὐξήσεως τῶν ἐπιτοκίων. Κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου ἕτεροι δύο κεντρικαὶ Τράπεζαι, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τοῦ Βελγίου καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Σουηδίας, ἐμείωσαν τὰ προεξοφλητικὰ τῶν ἐπιτοκίων κατὰ 0,25% ἡ πρώτη, ὀρίσασα τὸ ὕψος τοῦ προεξοφλητικοῦ ἐπιτοκίου εἰς 5% καὶ κατὰ 0,5% ἡ δευτέρα, ὀρίσασα τοῦτο εἰς 5,5%. Ἀκολούθως, ἡ Ὄμοσπονδιακὴ Τράπεζα τῆς Γερμανίας προέβη εἰς νέαν μείωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τῆς ἐπιτοκίου εἰς 4%, εἰς δὲ τὰς 16 Μαρτίου ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ἐμείωσε τοῦτο ἐκ νέου εἰς 6% καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Τράπεζα τῆς Σουηδίας ἐκ νέου εἰς 5%, ἡ Τράπεζα τῆς Ὀλλανδίας εἰς 4,5% καὶ τέλος ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τοῦ Βελγίου εἰς 4,75%. Ἡ καθοδικὴ τάσις συνεχίσθη μὲ ἐντονώτερον ρυθμὸν τὸν Ἀπρίλιον. Οὕτως, εἰς τὰς 6 Ἀπριλίου, τὸ προεξοφλητικὸν ἐπιτόκιον τῶν Η.Π.Α. ἐμειώθη ἀπὸ 4,5% εἰς 4%. Ἡ ἀνωτέρω μείωσις ἠκολούθηθη ὑπὸ παρομοίων μειώσεων εἰς τὸν Καναδᾶν καὶ εἰς τὴν Δυτ. Γερμανίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα εἶναι καὶ ἡ τρίτη τοῦ ὕψους τούτου ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους. Ἀκολούθως, ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου, ἐμειώθη διὰ τρίτην ἐπίσης φορὰν κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτος, ἀπὸ 6% εἰς 5,5%, ἠκολούθησαν δὲ ὁμοίαι μειώσεις εἰς ἑτέρας τινὰς χώρας. Συγκριμένως ἐν Δυτικῇ Γερμανίᾳ ἐσημειώθη τετάρτη μείωσις κατὰ τὸ ἔτος 1967

από 3,5% εις 3%, τὸ ὅποιον καὶ ἀποτελεῖ τὸ χαμηλότερον μεταπολεμικὸν ἐπίπεδον. τὸ δὲ Βέλγιον προέβη, εις τρίτην μείωσιν ἀπὸ 4,75% εις 4,5%. Ὡσαύτως, πτώσεις τῶν ἐπιτοκίων ἐσημειώθησαν εἰς τινὰς μικροτέρας χώρας ὡς ἡ Γκάνα, ἡ Ἰαμαϊκὴ καὶ τὸ Τρινιδάντ. Περὶ τὰ τέλη, ὅμως, τοῦ μηνὸς παρετηρεῖτο σχετικὴ τάσις μειώσεως τῆς ρευστότητος τῆς χρηματαγορᾶς καὶ ἀνόδου τῶν ἐπιτοκίων καὶ δὴ τῶν μακροπροθέσμων τοιούτων. Γενικῶς ἀνεμένετο, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτι καὶ Η.Π.Α. θὰ μετεχειρίζοντο νομισματικὰ μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν περαιτέρω πτώσεων τῶν βραχυπροθέσμων ἐπιτοκίων, διὰ λόγους ἰσοζυγίου πληρωμῶν, ἐνῶ τὰ μακροπρόθεσμα ἐπιτόκια θὰ διατηροῦντο εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα, πρὸς τόνωσιν τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος. Τὸν Ἰούνιον παγκόσμιαι πολιτικαὶ κρίσεις συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν γενικῆς διστακτικότητος διὰ μακροπροθέσμους ἐπενδύσεις, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε μία ἀξιοσημείωτος ρευστότης βραχυπροθέσμων κεφαλαίων εἰς τὰς μεγαλύτερας χρηματαγορὰς παρὰ τὴν ὑψηλὴν ἐποχικὴν ζήτησιν.

Τὸν Σεπτέμβριον πλέον ἡ ὑφωτική τάσις ἐνεφανίσθη ἰσχυροτέρα, μὲ ἀποτέλεσμα εἰς τὰς 19 Ὀκτωβρίου νὰ αὐξηθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ προεξοφλητικὸν ἐπιτόκιον εἰς 6% καὶ νὰ ἀνέλθουν ἀντιστοίχως τὰ ἐπιτόκια εἰς τὴν χρηματαγορὰν τοῦ Λονδίνου. Ἡ ἀπόφασις αὐξήσεως τοῦ προεξοφλητικοῦ ἐπιτοκίου ὑπηγορεύθη ἀποκλειστικῶς ἐκ λόγων βελτιώσεως τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν παρεμπόδισιν περαιτέρω ἐκροῆς κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα πιθανῶς νὰ προσεέλκων τὰ ἐν Νέα Ὑόρκῃ αὐξανόμενα ἐπιτόκια. Ἐν τούτοις, κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς, τὸ προεξοφλητικὸν ἐπιτόκιον εἰς τὸ Βέλγιον ἐμειώθη ἀπὸ 4,5% εἰς 4% καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ 4,25% εἰς 3,75%. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας τὸ ἐπίπεδον τῶν μακροπροθέσμων ἐπιτοκίων ἐθεωρεῖτο πολὺ ὑψηλόν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀνεμένετο μία ὑγιὴς ὑποχώρησις, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς μειώσεως τῶν προεξοφλητικῶν ἐπιτοκίων.

Μὲ τὴν ὑποτίμησιν, ὅμως, τῆς στερλίνας, κατὰ τὸν Νοέμβριον, ἡ ἀνοδικὴ τάσις ἐγένετο ὀριστικῶς ἰσχυροτέρα. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ἠῤῥηξε τὸ προεξοφλητικὸν τῆς ἐπιτόκιον ἀπὸ 6,5%, ἐπίπεδον εἰς τὸ ὅποιον εἶχεν ἀνέλθει μετὰ τὴν κατὰ ἡμίσειαν μονάδα αὐξήσιν τῆς 9ης Νοεμβρίου, εἰς 8%, ἤτοι τὸ ὑψηλότερον ἐπίπεδον τῶν τελευταίων πεντήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν, δημιουργοῦσα οὕτως ἀποτόμως νέας συνθήκας εἰς τὴν διεθνή χρηματαγορὰν. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας, μετὰ τὴν ὑποτίμησιν, ἡ χρηματαγορὰ τοῦ Λονδίνου παρουσίασεν ἄνευ προηγουμένου βραχυπρόθεσμα ἐπιτόκια. Ἄμεσος ἀντίδρασις τῆς ὑποτιμήσεως ὑπῆρξεν ἡ ἐν Η.Π.Α. αὐξήσις τοῦ προεξοφλητικοῦ ἐπιτοκίου ἀπὸ 4% εἰς 4,5% καὶ ἡ κατ' ἀκολουθίαν ἀνοδος τῶν περισσοτέρων ἐπιτοκίων τῆς χρηματαγορᾶς. Ἡ ἀντίδρασις τῶν μεταβολῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Η.Π.Α. ἤρχισε νὰ γίνεται αἰσθητὴ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς. Οὕτως, ἡ Δανία ἠῤῥηξε κατὰ τὴν 19ην Δεκεμβρίου τὸ προεξοφλητικὸν τῆς ἐπιτόκιον ἀπὸ 6,5% εἰς 7,5% καὶ τὴν 22αν Ἰανουαρίου ὁ Καναδὰς ἀπὸ 6% εἰς 7%.

Ἡ ὑποτίμησις ἐνὸς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων νομισμάτων καταλήγει πάντοτε εἰς ἀπροβλέπτους ἐξελίξεις, αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάζουν μακροπροθέσμως τὰ νομισματικά συστήματα καὶ τὰς χρηματαγοράς. Οὕτω, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1968 εἶναι δύσκαλον νὰ ἀναλογισθῇ τις πλέον σύγχευμένην περίοδον ἐκτιμῆσεως τῶν συνθηκῶν τῆς χρηματαγοράς καὶ προβλέψεως τῆς πορείας τῶν ἐπιτοκίων κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας.

II. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1967

Ἐθνικὸν Εἰσόδημα.

Ἰκανοποιητικὴ αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐπραγματοποιήθη, κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος. Συμφώνως πρὸς προσωρινὰς ἐκτιμήσεις, ἡ εἰς σταθερὰς τιμὰς αὐξήσις τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ 1967, ἀνῆλθεν εἰς ποσοστὸν 3,8%.

Ἡ ὡς ἄνω αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος, ἐπιτευχθεῖσα ἐντὸς πλαισίων πλήρους νομισματικῆς σταθερότητος, δύναται ἀσφαλῶς νὰ θεωρηθῇ ἰκανοποιητικὴ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τόσοσιν τῆς ὑφισταμένης διεθνoῦς νομισματικῆς ἀναταραχῆς, ὅσον καὶ τῆς ἐμφανισθεῖσης οικονομικῆς ὑφέσεως ἐντὸς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ὁ δὲ ἐπιτευχθεὶς ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων ἐντὸς τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου.

Ἡ αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπὸ 139,8 δισεκατομμύρια δραχμῶν εἰς 145,1 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ὑφαιέται κυρίως εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀκαθάριστου ἐγχωρίου προϊόντος κατὰ 4,9% δισεκατομμύρια δραχμῶν, δευτερευόντως δὲ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κατὰ 390 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Εἰδικώτερον, ἡ αὐξήσις τοῦ ἐγχωρίου προϊόντος προήλθεν ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πρωτογενoῦς τομέως κατὰ 4,1%, τοῦ δευτερογενoῦς κατὰ 2,5% καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν κατὰ 4,1%. Ἡ ταχυτέρα, ὁμως, αὐξήσις τοῦ πρωτογενoῦς τομέως τῆς Οἰκονομίας, ἐν σχέσει πρὸς τὸν δευτερογενῆ, δὲν εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν οὐσιαστικὴν διαφοροποίησιν τῆς συνθέσεως τοῦ ἀκαθάριστου ἐγχωρίου προϊόντος. Οὕτως, ἡ συμμετοχὴ τοῦ πρωτογενoῦς τομέως εἰς τὸ συνολικὸν ἐγχώριον προϊόν ἀνῆλθεν εἰς 22,4%, τοῦ δευτερογενoῦς εἰς 29,3% καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς 48,3%.

Δέον ἐν προκειμένῳ νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἡ διαφοροποίησις εἰς τὴν διάρθρωσιν τοῦ ἀκαθάριστου ἐγχωρίου προϊόντος, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἔχει σχετικὴν μόνον ἀξίαν, ἐφ' ὅσον δὲν συνοδεύεται, ὡς θὰ ἔδει, ὑπὸ παραλλήλου διαφοροποίησεως εἰς τὴν διάρθρωσιν τῆς ἀπασχολήσεως. Τοιοῦτοτρόπως, παρὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν διαφοροποίησιν εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ διάρθρωσις τῆς ἀπασχολήσεως ἐξηκολούθησε νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν συμμετοχὴν τῆς ἀπασχολήσεως εἰς τὴν γεωργίαν. Ἐπὶ τῆ ὁδοῦ:

δὲ σχετικῶν ἐκτιμήσεων, ἐκ τῶν 3.600.000 περίπου συνολικῶς ἀπασχολουμένων, 54% ἀπασχολοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν, 21% εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ 29% εἰς τὸν τομέα τῶν ὑπηρεσιῶν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διευρυνομένη, ἀπόκλισις μεταξὺ ἀκαθαρίστου ἐγχωρίου προϊόντος καὶ ἀπασχολήσεως, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι, κατὰ τὸ 1967 τὸ ἐγχώριον προϊόν κατ' ἀπασχολούμενον ἀνήλθεν εἰς τὸν πρωτογενῆ τομέα εἰς 18.000 δραχμῶν, εἰς τὸν δευτερογενῆ εἰς 55.000 δραχμῶν καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς 65.000 δραχμῶν.

Κατὰ συνέπειαν, παρὰ τὴν συντελεσθεῖσαν οικονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἡ ἀπόστασις, ἡ ὑποα χωρίζει τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν ἀπὸ τὰς Οἰκονομίας τῶν κρατῶν - μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ σημαντικὴ, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅσον ἡ ὑφισταμένη εἰστέτι διαφορά τοῦ ὕψους τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ὅσον καὶ αἱ βασικαὶ διαρθρωτικαὶ ἀδυναμίαι τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, ἰδιάζουσαν σπουδαιότητα προσλαμβάνει ὅσον ἡ, ἐντὸς τῶν πλαισίων νομισματικῆς σταθερότητος, ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ὅσον καὶ ἡ πραγματοποιήσις διαρθρωτικῶν μεταβολῶν εἰς τὰς ἐπενδύσεις καὶ τὴν παραγωγὴν, πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῆς Οἰκονομίας μας, ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Ε.Ο.Κ.

Ἐξελίξεις εἰς τὸν Βιομηχανικὸν τομέα.

Ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ, ὡς ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει προσωρινῶν στοιχείων, γυμνήθη, ἐν γένει, κατὰ 5,3%. Ἡ αὐξήσις αὕτη διεμορφώθη, ἐκ τῆς ἀνόδου τοῦ δείκτου παραγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων κατὰ 3,3%, τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρισμοῦ καὶ φωταερίου κατὰ 18,4%, ὡς καὶ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς τῶν ἐξορυκτικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ 2,7%. Συγκεκριμένως, εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ δείκτου παραγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων, ἀνασταλτικῶς ἐπέδρασεν ἡ παραγωγὴ τῶν εἰδῶν διατρυφῆς, καπνοῦ, ὑφαντουργικῶν προϊόντων, εἰδῶν ἐνδυμασίας καὶ ὑποδήσεως, ξύλου καὶ φελλοῦ, ἐπιπλῶν καὶ δέρματος, ἐνῶ ἀντιθέτως, θετικὴ ὑπήρξεν ἡ συμβολὴ τῆς παραγωγῆς εἰδῶν ἐξ ἐλαστικοῦ, χημικῶν προϊόντων, παργώγων πετρελαίου καὶ ἰνθρακος, μὴ μεταλλικῶν ὀρυκτῶν καὶ ἠλεκτρικῶν συσκευῶν.

Δέον ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἡ μικρὰ, σχετικῶς πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος, αὐξήσις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, μεμονωμένως ἐξεταζομένη, δὲν δύναται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα περὶ τῆς δραστηριότητος τοῦ βιομηχανικοῦ τομέως. Πράγματι, κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἐπετεύχθη ἱκανοποιητικὴ κινητοποίησις τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ ἐνδιαφέροντος, κυρίως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, τῆς ἐπεκτάσεως, ὡς καὶ τῆς διαρθρωτικῆς βελτιώσεως τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας.

Χαρακτηριστικὴν εἰκόνα τοῦ ἐπικρατήσαντος κλίματος ἀποτελεῖ τὸ γεγο-

νός ότι, αί χαρηγηθείσαι άδειαι ίδρύσεως βιομηχανιών και βιοτεχνιών άνήλθον εις 2.860, άντεπροσώπευον δέ επενδύσεις προϋπολογισθείσης αξίας 2,3 δισεκατομμυρίων δραχμών και ισχύος 78.100 ίππων περίπου, ένψ αι άδειαι επεκτάσεως άνήλθον εις 908, αξία; 740 εκατομμυρίων δραχμών και ισχύος 30.600 ίππων περίπου. Ούτως, ένψ τδ 1966 αι χορηγηθείσαι άδειαι δι' ίδρυσιν και επέκτασιν βιομηχανιών άντεπροσώπευον ισχύν 63.800 ίππων περίπου, τδ 1967 άντεπροσώπευον 109.000 ίππους. Συγχρόνως, ένθαρρυντικήν διαπίστωσιν άποτελεί τδ ύφος των εισαγωγών μηχανημάτων, πρδς έκσυγχρονισμόν των βιομηχανικών μονάδων, δ όποτος συνεπάγεται την βελτίωσιν τής ανταγωνιστικής θέσεως τής ελληνικής βιομηχανίας. Πέραν των άνωτέρω, εθνοικαι έξελίξεις παρετηρήθησαν και εις την χωροταξικήν κατανομήν τής βιομηχανίας, διá τής ένισχύσεως τής τάσεως πρδς άποκέντρωσιν των βιομηχανιών εκ του Λεκανοπεδίου Άττικής.

Έν τούτοις, παρά τās καταβληθείσας προσπάθειας, κατά την τελευταίαν δεκαετίαν, τόσον ύπδ τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας, όσον και ύπδ του κρατικού φορέως και την, κατά κοινήν όμολογίαν, έπιτευχθείσαν σημαντικήν βελτίωσιν εις τόν βιομηχανικόν τομέα, ή ελληνική βιομηχανία όφείλει: νά καταβάλλη εισέτι σοβαράς και έντόνους προσπάθειας, κατά την προσεχή πενταετίαν, προκειμένου νά πλησιάσθ πρδς τδ έπίπεδον των βιομηχανικών Χωρών τής Δύσεως.

Ήδη ή Έλλάς διέρχεται τδ πέμπτον έτος άπό τής συνδέσεώς της μετά τής Ε.Ο.Κ. και ή βιομηχανία μας έξακολουθεί νά πάσχη άπό σοβαράς διαρθρωτικές άδυναμίας. Ό μέχρι τούδε σχεδόν άποκλειστικός προσανατολισμός τής βιομηχανικής δραστηριότητος, πρδς την περιωρισμένην έσωτερικήν άγοράν, τδ μικρόν μέγεθος των έπιχειρήσεων, ή ύψηλή δανειακή επιβάρυνσις αυτών και ή έλλειψις τυποποιημένης μαζικής παραγωγής, άποτελοϋν τδ έπίκεντρον των άδυναμιών του βιομηχανικού τομέως τής Έλληνικής Οικονομίας. Έίναι ανάγκη, συνεπώς, τδ ύφιστάμενον καθεστώς με την μικράν και ύψηλοϋ κόστους παραγωγήν νά άντικατασταθθ, έπι τή βάσει όρθολογικής πολιτικής, άποσκοπούσης άφ' ένδός μεν εις τόν σαφή προσανατολισμόν των δυναμικωτέρων βιομηχανικών κλάδων πρδς τās έξαγωγάς, δι' έξειδικευμένης και ποιοτικώς βελτιωμένης παραγωγής, άφ' έτέρου δέ, εις την όργάνωσιν του έξωτερικού έμπορίου, διá τής συστηματοποιημένης διεισδύσεως των βιομηχανικών μας προϊόντων εις τās άγοράς του Έξωτερικού.

Ή όρθολογική, όμως, έκβιομηχανίσις τής Χώρας δέν δύναται νά πραγματοποιηθθ μόνον διá του έκσυγχρονισμού και τής προσαρμογής των ήθη ύφισταμένων έπιχειρήσεων εις τās συνεχώς μεταβαλλομένης συνθήκας. Αδτη δέον όπως ύποδοθηθθ διá τής δημιουργίας νέων βιωσίμων και συναγωνιστικών μονάδων, αι όποται θα δύνανται νά άποτελέσουν πόλους βιομηχανικής ανάπτυξεως. Πρδς την κατεύθυνσιν αυτήν δλω; ιδιαίτέρως έποικοδομητικόν ρόλον θα έπιτελέσθ, ως συνέθη και εις τδ παρελθόν, ή προσέλκυσις του ξένου έπι-

χειρηματικῶν κεφαλαίων. Ἡ διενέργεια μεγάλων ἐπενδύσεων ξένων κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, θὰ συντελέσουν ἀναμφιβόλως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς συναγωνιστικῆς θέσεως τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας.

Ἐν προκειμένῳ, σοβαρὸν παράγοντα διὰ τὴν περαιτέρω προσπάθειαν τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς Χώρας ἀποτελεῖ τὸ καταρτισθῆν, κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους, Πενταετὲς Πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον σαφῶς καθορίζει τοὺς βασικοὺς στόχους διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Οἰκονομίας, τοὺς ὁποίους αἱ παραγωγικαὶ τάξεις καλοῦνται: τὸ συντομώτερον νὰ πραγματοποιήσουν.

Ἐξελίξεις εἰς τὸν Γεωργικὸν τομέα.

Ἡ γεωργικὴ παραγωγή αὐξήθη κατὰ 5,6%, κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος, ἐνεφάνισεν ἕνα ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων ρυθμῶν αὐξήσεως τῶν τελευταίων ἐτῶν. Γενικῶς, δύναται νὰ παρατηρηθῇ ἕξι, ἐκτὸς τῆς παραγωγῆς σίτου, ἡ ὁποία παρουσίασε μείωσιν ἔναντι: τοῦ 1966 κατὰ 32.000 τόννων, ἡ παραγωγή τῶν κυριωτέρων ἀγροτικῶν προϊόντων ἐσημείωσεν ἰκανοποιητικὴν αὐξήσιν. Ἰδιαιτέρως σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ αὐξήσις τῶν νέων ἐξαγωγίμων προϊόντων καὶ τῶν κτηνοτροφικῶν. Συγκεκριμένως, ἐκ τῶν διαθέσιμων στοιχείων προκύπτει ὅτι, ἡ παραγωγή θάμνακος, ἐσπεριδοειδῶν καὶ κωπῶν ὁπωρῶν ἀνήλθεν εἰς λίαν ἰκανοποιητικὰ ἐπίπεδα, ἡ δὲ παραγωγή κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ἀνεληλυθα εἰς 3.306 χιλιάδας τόννων, ἠύξθη ἔναντι: τοῦ 1966 κατὰ 22,6%. Ἐξ ἄλλου, λίαν σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ παραγωγή τῶν ἐλαιοκομικῶν προϊόντων καὶ τοῦ καπνοῦ.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω συνοπτικῆς ἀναλύσεως συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐπετεύχθη σημαντικὴ πρόοδος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀναδιάρθρωσεως τῶν καλλιεργειῶν. Τοιοῦτοτρόπως, ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ποσοστιαία συμμετοχὴ τῶν ἐξαγωγίμων γεωργικῶν προϊόντων εἰς τὸ σύνολον τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς θὰ κλιμακῆ περίξ τοῦ 41%, ἔναντι 39% τοῦ ἔτους 1966.

Συγκρινομένη, ἐν ταῦτοις, ἡ ἐλληνικὴ γεωργία πρὸς τὴν γεωργίαν τῶν χωρῶν - μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ., παρουσιάζει εἰσέτι ὠριμίναν διαρθρωτικὰς ἀδυναμίας. Χαρακτηριστικὴ τυγχάνει, ἐν προκειμένῳ, ἡ χαμηλὴ κατὰ κεφαλὴν παραγωγή κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ἀνερχομένη εἰς τὸ 30% τῆς ἀντιστοίχου παραγωγῆς τῶν χωρῶν - μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ., ἐνῶ ἀντιθέτως, ἡ κατὰ κεφαλὴν παραγωγή σιτηρῶν εἶναι πολὺ μεγαλύτερα ἐκείνης τῶν χωρῶν - μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ διάρθρωσις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐξακολουθεῖ νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν ποσοστιαίαν συμμετοχὴν προϊόντων, τῶν ὁποίων αἱ συνθήκαι διαθέσεως εἶναι δυσχερεῖς, ὡς τοῦ σίτου, τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς σααφίδος. Ἀντιθέτως, καλλιέργειαι μὲ ὑψηλὴν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν, ὡς

είναι τὸ δάμβακος, τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ τῶν γυπῶν ὀπωρῶν, καλύπτουν μικρὸν εἰσέτι ποσοστὸν τῆς συνολικῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως. Ἐπίσης, ἡ κτηνοτροφικὴ παραγωγή εἶναι ἀνεπαρκῆς διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἐγχωρίου ζήτησεως.

Συνεπῶς εἶναι ἀναγκαῖος, ὡς ἄλλωστε προβλέπει τὸ Πενταετὲς Πρόγραμμα, ὁ περαιτέρω ἐκσυγχρονισμὸς τῆς ἐλληνικῆς γεωργίας διὰ τὴν ἐναρμόνισίν τῆς πρὸς τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν τῆς Ε.Ο.Κ. Εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι ὑφίστανται λίαν σημαντικὰ περιθώρια αὐξήσεως τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων διὰ τῆς ἀναδιάρθρωσεως τῶν καλλιεργειῶν, ἢ ὁποῖα, βεβαίως, δεόν νὰ συνοδευθῇ ὑπὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς μηχανοκαλλιεργείας, τῆς ἐντατικωτέρας χρησιμοποιοῦσεως λιπασμάτων, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς ἐκτελέσεως σημαντικῶν ἐγγειοδελτιωτικῶν ἔργων. Πρὸς αὐτὴν δὲ τὴν κατεύθυνσιν, πρωτοπορικὸν ρόλον ἐπιτελεῖ ἡ ἡμετέρα ἐκσυγχρονισμένη διημιχανικὴ μονάς τῶν Φωσφορικῶν Λιπασμάτων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βασικὴν ὑποδομὴν διὰ τὴν αὐξησιν καὶ ποιοτικὴν βελτίωσιν τῆς ἐλληνικῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς.

Δέον ἐνταῦθα νὰ τονισθῇ ὅτι, ἐὰν δὲν ἐντατικοποιηθῇ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, ἡ προσπάθεια πρὸς ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν, δεόν νὰ ἀναμένεται ἀφ' ἑνὸς μὲ ἡ ποσοστιαία μείωσις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς τομεῖς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ὑψηλὴ ἐπιβάρυνσις τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας, ὡς ἐκ τῆς ἐπιδοτήσεως μιᾶς παραγωγῆς, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς καταναλωτικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ τὴν ζήτησιν τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἰπὸ τὸ πρίσμα τῶν ἀνωτέρω, ὡς λίαν ἐνθαρρυντικὰ δεόν νὰ θεωρηθοῦν τὰ ληφθέντα προσφάτως μέτρα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς μέχρι τοῦδε πολιτικῆς ἐπιδοτήσεων μὴ ἀποδοτικῶν καλλιεργειῶν, διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς εἰσοδηματικῆς ἐνισχύσεως τῶν καλλιεργητῶν.

Αἱ νομισματικαὶ ἐξελίξεις.

Π ρ ο σ φ ὀ ρ ἄ χ ρ ἦ μ α τ ο ς : Ἡ ἀσκηθεῖσα νομισματικὴ πολιτικὴ, ἐπιδιώκουσα τὴν δραστικωτέραν κινητοποίησιν τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας, ὑπῆρξεν ἐλευθεριωτέρα εἰς τὴν διαιμόρφωσιν τῶν νομισματικῶν μεγεθῶν, μὲ συνέπειαν τὴν αὐξησιν τῆς προσφορᾶς χρήματος. Μολονότι, διὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης ἰκανοποιήθησαν εἰς σημαντικὸν βαθμὸν αἱ χρηματοδοτικαὶ ἀνάγκαι τῆς Οἰκονομίας, ταυτοχρόνως, ὄχι μόνον ἀποκατεστάθη ἡ σταθερότης τοῦ νομίσματος, ἀλλὰ καὶ ἐπετεύχθη ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν πληθωριστικῶν πιέσεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀρχίσει νὰ ἐμφανίζονται ἀπὸ τοῦ 1965. Πράγματι, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ προσφορὰ χρήματος ἠύξθη κατὰ 21%, ἐναντι αὐξήσεως κατὰ 11.1% τὸ 1966, ἡ νομισματικὴ ἰσορροπία, ἐκδηλουμένη τόσον εἰς τὸν ἔσωτερικόν, ὅσον καὶ τὸν ἐξωτερικόν τομέα τῆς Οἰκονομίας, διατηρήθη εἰς λίαν ἰκανο-

ποιητικὸν ἐπίπεδον. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἀντικατοπτρίζεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν σταθεροποίησιν τοῦ γενικοῦ δείκτου τῶν τιμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐλλειμματικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου.

Δύναται, ἐξ ἄλλου, νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι ἡ ρευστότης τῆς Οἰκονομίας, ἡ ὁποία ἐκφράζεται: ὡς λόγος τῆς προσφορᾶς χρήματος καὶ τῶν καταθέσεων ταμειυτηρίου διὰ τοῦ εἰς τρεχούσας τιμὰς ἀκαθαρτίτου ἐθνικοῦ προϊόντος, δὲν ἐπηρεάσθη κατὰ θάσιν ἀπὸ τὴν αὐξήσιν τῆς προσφορᾶς χρήματος. Ἀντιθέτως, ἐκ τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῆς αὐξήσεως τῆς προσφορᾶς χρήματος καὶ τῶν καταθέσεων ταμειυτηρίου προκύπτει ὅτι, ἐνῶ τὰ ρευστὰ διαθέσιμα τῆς Οἰκονομίας ἠϋξήθησαν τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος κατὰ 15,9%, τὸ 1966 εἶχον αὐξηθῆ κατὰ 17,5%. Οὕτως, ἡ κάμψις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν ρευστῶν διαθεσίμων τῆς Οἰκονομίας κατὰ τὸ 1967, ἀπετέλεσε βραχυχρονίως εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς νομισματικῆς ἰσορροπίας. Δέον σχετικῶς νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ αὐξήσις τῆς ρευστότητος τῆς Οἰκονομίας δυνατὸν μακροχρονίως νὰ διαταράξῃ τὴν νομισματικὴν ἰσορροπίαν, ἐὰν δὲν τηρηθῆ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἀπορροφητικῆς ἰκανότητος τῆς Οἰκονομίας.

Ἡ αὐξήσις τῆς προσφορᾶς χρήματος ἀπὸ 35,9 δισεκατομμύρια δραχμῶν εἰς 43,4 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ὀφείλεται εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας κατὰ 7,4 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ἐξ ἄλλου, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν διαθεσίμων στοιχείων, κύριος προσδιοριστικὸς παράγων τῆς μεταβολῆς τῆς προσφορᾶς χρήματος κατὰ τὴν περίοδον Ἰανουαρίου - Νοεμβρίου ὑπῆρξεν ὁ ἰδιωτικὸς τομεύς, ὁ ὁποῖος ἐπέδρασεν αὐξητικῶς, ἐνῶ ὁ ἐξωτερικὸς τομεύς, ὡς καὶ ὁ λογαριασμὸς «Ἔτερα Στοιχεῖα» ἐπέδρασαν μειωτικῶς. Οὕτως, ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπῆλθε σημαντικὴ διαφοροποίησις τῶν προσδιοριστικῶν παραγόντων, τῆς μεταβολῆς προσφορᾶς χρήματος. Εἰδικώτερον, παρατηρεῖται ὅτι ἡ αὐξήσις τῆς προσφορᾶς χρήματος ὀφείλεται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν θαχυπροθέσιμων καὶ μεσομακροπροθέσιμων πιστώσεων, τόσοσιν πρὸς τὸν γεωργικόν, ὅσον καὶ πρὸς τὸν μεταποιητικὸν τομέα τῆς Οἰκονομίας, ἐνῶ κατὰ τὸ 1966 ὀφείλετο εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ Δημοσίου τομέως, ὡς καὶ τοῦ λογαριαμοῦ «Ἔτερα Στοιχεῖα». Δέον δὲ ἐν προκειμένῳ νὰ ἀναφερθῆ ὅτι δὲν ἔχει τόσοσιν μεγάλην σημασίαν τὸ ὕψος τῆς αὐξήσεως τῆς προσφορᾶς χρήματος, ἀλλὰ ἡ κατεύθυνσις πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ δισχετευθῆ αὕτη, ἐὰν δηλαδὴ κατ' ἀρχὴν θὰ χρησιμοποιοθῆ διὰ παραγωγικούς ἢ ἀπλῶς διὰ καταναλωτικούς σκοπούς.

Κ α τ α θ έ σ ε ι ς : Τὸ σύνολον τῶν καταθέσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπεζὰς καὶ τοὺς εἰδικούς πιστωτικὸς ὀργανισμοὺς ἠϋξήθη τὸ 1967 κατὰ 8%. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν καταθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀνήλθον εἰς 55,9 δισεκατομμύρια δραχμῶν, τὰ 37,7 δισεκατομμύρια προέρχονται: ἐκ καταθέσεων εἰς τὰς ἐμπο-
 «ΑΡΧΕΙΟΝ» Δ. Ε. Καλιτσουάκη, Τόμος 48ος (1968) Τεύχος Β΄

ρικός Τραπεζας, οι οποίοι και ηρξήθησαν κατά 8,3%, ενώ οι καταθέσεις εις τους ειδικούς πιστωτικούς οργανισμούς ηρξήθησαν κατά 7,3%.

Όσον αφορά την διαμόρφωσιν των καταθέσεων εις εμπορικές Τραπεζας, από απόψεως φορέως, παρατηρείται: ότι το 90% περίπου των καταθέσεων προήλθεν εξ ιδιωτικών επιχειρήσεων και ιδιωτών. Έξ άλλου, η έρευνα επί της συνθέσεως των ιδιωτικών καταθέσεων παρά ταίς εμπορικής Τραπεζαίς οδηγεί εις το συμπέρασμα ότι, μολονότι οι καταθέσεις αυτές εξηκολούθησαν να χαρακτηρίζονται από την υπερμέτρως ύψηλήν συμμετοχήν των άπαιτητών καταθέσεων, εμφανίζουσιν, σύχ ηττον, διαρθρωτικήν βελτίωσιν, εν σχέσει προς το 1966. Τριουτοτρόπως, οι καταθέσεις ύψους ένεφάνισαν κάμψιν του ποσοστού συμμετοχής των, την οποίαν εκάλυψαν κυρίως οι καταθέσεις προθεσμίας, δευτερευόντως δε οι καταθέσεις ταμειτηρίου, ενώ αντίθετως οι δεσμευμένοι καταθέσεις διετήρησαν εις το αυτό επίπεδον το ποσοστόν συμμετοχής των. Ελδικοώτερον, επί του συνόλου των ιδιωτικών καταθέσεων παρ' εμπορικής Τραπεζαίς, οι καταθέσεις ύψους αντιπροσωπεύουν το 15,7%, οι καταθέσεις Ταμειτηρίου το 64,4%, οι καταθέσεις προθεσμίας το 18,1% και τέλος οι δεσμευμένοι το 1,8%. Πέραν των άνωτέρω, παρατηρείται: ότι και οι συνολικαί καταθέσεις των Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων παρά ταίς εμπορικής Τραπεζαίς, κυμαινόμεναι εις το αυτό επίπεδον, ως και κατά το 1966, ένεφάνισαν αξιοσημείωτον διαφοροποίησιν εις την σύνθεσίν των.

Τέλος, οι καταθέσεις των εμπορικών Τραπεζών παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος ένεφάνισαν κατά το έπισκοπούμενον έτος σημαντικήν μείωσιν, με συνέπειαν την αύξησιν της ρευστότητος των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ούτως, ενώ οι άνακαταθέσεις παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος αντιπροσώπευον κατά το 1966 το 13% των καταθέσεων, το 1967 κατέλθον αυτές εις 3,6%.

Χρηματοδότησις: Η συνολική τραπεζική χρηματοδότησις της Οικονομίας, άνελθούσα κατά τον Δεκέμβριον του 1967 εις 79,4 δισεκατομμύρια δραχμών, ηρξήθη κατά 15,6%, έναντι αύξήσεως κατά 15,9% του 1966. Η διατήρησις του ρυθμού αύξήσεως της χρηματοδοτήσεως εις το αυτό ύψος, όφειλεται άφ' ένός μεν εις την άντλησιν κεφαλαίων εκ του έκδοτικού προνομίου, άφ' έτέρου δε εις την αύξησιν της ρευστότητος των πιστωτικών ιδρυμάτων, κατόπιν της έλευθεριότερας πολιτικής, την οποίαν ηκολούθησαν οι Νομισματικά Αρχαί. Τριουτοτρόπως, διά σειράς μέτρων, άναποκρινομένων περισότερον προς τάς συγχρόνους οικονομικάς άντιλήψεις, έπραχματοποιήθη η άπλούστευσις των διαδικασιών χορηγήσεων, με συνέπειαν τον άνετον και πλέον όρθολογικόν έφοδιασμόν των παραγωγικών τομέων διά δανειακών κεφαλαίων. Έκ της εξέτάσεως της συνολικής τραπεζικής χρηματοδοτήσεως, εξ έπόψεως πηγών προελεύσεως των κεφαλαίων, προκύπτει: ότι η χρηματοδότησις της Οί-

κονομίας ἐκ διαθέσιμων τῶν ἔμπορικῶν Τραπεζῶν, αὐξήθησα κατὰ 17,5% ἀνῆλθεν εἰς 33,5 δισεκατομμύρια δραχμῶν περίπου, ἡ χρηματοδότησις ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, αὐξήθησα κατὰ 16%, ἀνῆλθεν εἰς 25,5 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ἐνῶ ἡ χρηματοδότησις ἐκ διαθέσιμων τῶν ἐδικῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν καί ἐκ κεφαλαίων τοῦ Δημοσίου, ἀνῆλθεν εἰς 20,5 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ ταχύτερα αὐξήσις τῆς χρηματοδότησεως ἐκ μέρους τῶν ἔμπορικῶν Τραπεζῶν εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν αὐξήσιν τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τῶν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς χρηματοδότησεως ἀπὸ 40%, κατὰ τὸ 1966, εἰς 42,1% κατὰ τὸ 1967, γεγονός· τὸ ὁποῖον ὑποδηλοῖ τὴν συνεχῶς αὐξανόμενην συμβολὴν τῶν ἔμπορικῶν Τραπεζῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἐξ ἄλλου, ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῆς συνολικῆς τραπεζικῆς χρηματοδότησεως συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἰδιωτικὸς τομέας ἀπερρόφησε τὸ 85%, αἱ Δημόσιαι Ἐπιχειρήσεις καὶ Ὄργανισμοὶ τὸ 10,7%, ἐνῶ οἱ ὀργανισμοὶ συγκεντρώσεως ἀγροτικῶν προϊόντων τὸ ὑπόλοιπον τῆς γενικῆς χρηματοδότησεως.

Ἡ περαιτέρω διερεύνησις τῆς χρηματοδότησεως ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αὕτη ἐστράφη περαιτέρω πρὸς τὸν μεταποιητικὸν τομέα. Οὕτως, ἡ χρηματοδότησις εἰς τὴν μεταποίησιν καὶ τὰ μεταλλεῖα, αὐξήθησα κατὰ 20,2%, ἀνῆλθεν εἰς 29,1 δισεκατομμύρια δραχμῶν μὲ συνέπειαν νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸ 36,6% τῆς συνολικῆς τραπεζικῆς χρηματοδότησεως, ἐνῶ τὸ 1966 ἀντιπροσώπευε τὸ 35,2%. Ἐκ τῆς χρηματοδότησεως πρὸς τὴν μεταποίησιν καὶ τὰ μεταλλεῖα, ποσοστὸν 72,3% ἀναφέρεται εἰς τὰς μεσοδραχυπροθέσιμους πιστώσεις, ἐνῶ τὸ 28,7% εἰς τὰς μακροπροθέσιμους. Οὕτως, ἡ ἀναλογία μεσοδραχυπροθέσιμων πιστώσεων διετηρήθη περίπου εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1966. Αἱ μεσοδραχυπροθέσιμοι πιστώσεις πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰ μεταλλεῖα ἀνῆλθον εἰς 17,9 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 14,8 δισεκατομμύρια δραχμῶν ἐχορηγήθησαν πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς κεφάλαια κινήσεως. Σημαντικὴν, ἐξ ἄλλου, αὐξήσιν ἐμφανίζουν αἱ ὀραχυπροθέσιμοι πιστώσεις πρὸς τὴν βιοτεχνίαν, αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον εἰς 3 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ἔναντι 2,5 δισεκατομμυρίων δραχμῶν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1966.

Ἀξιόλογον αὐξήσιν ἐνεφάνισε καὶ ἡ τραπεζικὴ χρηματοδότησις πρὸς τὴν βιομηχανίαν, δι' ἐπενδύσεις, ἡ ὁποῖα, αὐξήθησα κατὰ 14%, ἀνῆλθεν εἰς 8 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ 14% ἐχορηγήθη πρὸς ἀγροτικὰς βιομηχανίας, τὸ 15,2% πρὸς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ 70,8% πρὸς τὰς λοιπὰς βιομηχανίας.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναλύσεως τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων εἰς τὸν μεταποιητικὸν τομέα προκύπτει, ὅτι ἡ χρηματοδότησις πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν βιοτεχνίαν ἀνταπεκρίθη ἱκανοποιητικῶς εἰς τὴν κάλυψιν τῶν χρηματοδοτικῶν ἀναγκῶν τοῦ μεταποιητικοῦ τομέως, συνετέλεσε δὲ εἰς τὸν ἐκσυγχρονι-

σιμόν του παραγωγικού δυναμικού της Οικονομίας, πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ταχυρρυθμῆς ἐκδιομηχανίσεως τῆς Χώρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἐμπορίου, σημειοῦται ὅτι αὕτη, ἀνεληθοῦσα εἰς 10,3 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ἠϋξήθη κατὰ 7,3%. Ἐκ τῆς συνολικῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ ἐμπορίου, τὸ 67,6% τῶν πιστώσεων ἐχορηγήθη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον, τὸ 8,9% εἰς τὸ εἰσαγωγικόν, τὸ 9,9% εἰς τὸ ἐξαγωγικόν καὶ τὸ 13,4% εἰς τὸ καπνεμπόριον. Οὕτως, ἐπραγματοποιήθη σημαντικὴ διαφοροποίησις εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ ἐμπορίου, ὀφειλομένη εἰς τὴν σημαντικὴν μείωσιν τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ καπνεμπορίου, λόγῳ τῆς μικρᾶς παραγωγῆς καπνοῦ κατὰ τὸ 1966. Τέλος, ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ Τουρισμοῦ καὶ τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων προκύπτει ὅτι αὕτη, αὔξηθεῖσα κατὰ 27,1%, ἀνῆλθεν εἰς 2,5 περίπου δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Τὸ χρηματοδοτικὸν πρόβλημα ἀπασχολεῖ σήμερον τὸ Κράτος καὶ τὸς φερεῖς τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως ἀπὸ ἀπόψεως ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς τραπεζικῆς λειτουργίας, πιστεύεται δὲ ὅτι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ πραγματοποιηθοῦν οὐσιώδεις βελτιώσεις πρὸς τὴν κατεύθυνσιν διευρύνσεως τῶν πλαισίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτελεῖται ἡ χρηματοδοτικὴ λειτουργία τῶν Τραπεζῶν.

Τιμὰι : Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ 1966, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ μὲν δείκτης τιμῶν καταναλωτοῦ ἐνεφάνισεν αὐξήσιν κατὰ 5%, ὁ δὲ δείκτης τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ 3,5%, κατὰ τὸ 1967 ὁ δείκτης τιμῶν καταναλωτοῦ ἐνεφάνισεν αὐξήσιν μόνον ἐξ 1,7%, ἐνῶ ὁ δείκτης χονδρικῆς πωλήσεως ἐμειώθη κατὰ 0,8%. Ἡ διατήρησις τῆς νομισματικῆς σταθερότητος εἰς λίαν ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδά, παρὰ τὴν σημειωθείσαν αὐξήσιν τῆς ζήτησεως καταναλωτικῶν ἀγαθῶν κατὰ 4% περίπου, ὀφείλεται, κατὰ κύριον λόγον, εἰς τὴν ἀπορροφητικὴν ἱκανότητα τῆς Οἰκονομίας. Ἐπίσης, ἡ σταθεροποίησις τοῦ τιμαριθμοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῆ καὶ εἰς τὴν μείωσιν τῆς κυκλοφοριακῆς ταχύτητος τοῦ χρήματος, ἡ ὁποία προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐκ νέου ἀποκατάστασιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινῶς πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὴν ἀνάγκην διατηρήσεως ὑψηλῆς ταμιακῆς ρευστότητος εἰς δραχμάς, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ὁ μέσος ἀποταμιευτὴς πρὸς δημιουργίαν ὑποκαταστάτου τῆς χρυσοῦς λίρας, μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν περιοριστικῶν μέτρων ἐπὶ τῆς ἀγοραπωλησίας χρυσῶν λιρῶν.

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως τοῦ γενικοῦ δείκτου τιμῶν καταναλωτοῦ, παρατηρεῖται ὅτι ἡ μικρὰ αὐξήσις τούτου προῆλθε, κατὰ θάσιν, ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐπὶ μέρους δεικτῶν τιμῶν, ἤτοι τῆς ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως κατὰ 3,4% καὶ τῆς στεγάζσεως κατὰ 2,0%, ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ δείκτης διατροφῆς ἠϋξήθη μόνον κατὰ 0,6%, ἐναντι αὐξήσεως ἐκ 4,5% κατὰ τὸ 1966. Ἐξ ἄλλου, ἡ μείωσις τοῦ δείκτου χονδρικῆς πωλήσεως προῆλθε κυρίως ἐκ τῆς μειώσεως τῶν εἰδῶν διατροφῆς (κατὰ 2,1%) ὡς καὶ τῶν πρώτων ὕλων καὶ ἡμικατεργασμένων προϊόντων.

Χρηματιστήριο : Τὸ Χρηματιστήριο Ἀθηνῶν παρουσίασεν ἀξιόλογον δραστηριότητα κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτος, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1967, ὑπὸ τὴν εὐμενῆ, ἐπίδρασιν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 148 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Κεφαλαιαγορᾶς».

Ὁ γενικὸς δείκτης τιμῶν μετοχῶν (1954 = 100) ἀνῆλθεν εἰς 297,3, εἰς τὸ ἀνώτατον δευτερεύον σημεῖον ἀπὸ τοῦ 1963, ἔναντι: 279,9 κατὰ τὸ 1966. Ἡ ἐντυπωσιακὴ αὕτη ἀνοδος τοῦ δείκτη δύναται κατὰ μέγα μέρος νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τρίτον κατὰ σειράν ἔτος συνεχιζομένην ἀνοδικὴν πορείαν τῶν τιμῶν τῶν μετοχῶν τῶν Τραπεζῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ὡς οὕτως, ὁ δείκτης τιμῶν τῶν μετοχῶν τούτων ἀνῆλθεν εἰς 345,1, ἔναντι: 311 κατὰ τὸ 1966. Ὁ δείκτης τιμῶν τῶν μετοχῶν βιομηχανικῶν ἐταιρειῶν παρέμεινε πρακτικῶς ἀμετάβλητος, ἀνελθὼν ἀπὸ 225,8 κατὰ τὸ 1966 εἰς 226,1. Ἀντιθέτως, ὁ δείκτης τιμῶν τῶν μετοχῶν τῶν λοιπῶν ἐταιρειῶν κατῆλθεν εἰς 300,9, ἔναντι: 310,6 κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος.

Ὁ ὄγκος τῶν γενομένων συναλλαγῶν ἐπὶ χρεωγράφων ἤρξθη κατὰ 28,5%, ἐνῶ ἡ συνολικὴ ἀξία τούτων ἀνῆλθεν εἰς 1.018 ἑκατομμύρια δραμῶν, ἔναντι: 751 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Αἱ συναλλαγᾶι μετοχῶν ἐκάλυψαν τὰ 29,2% τοῦ συνολικοῦ ὄγκου τῶν χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν, ἔναντι: 31,2% κατὰ τὸ 1966 καὶ αἱ συναλλαγᾶι ἠμολογιῶν τὰ 70,8%, ἔναντι 68,7% κατὰ τὸ 1966. Ἡ ἀνοδος τοῦ ὄγκου τῶν συναλλαγῶν ἠμολογιῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μεγάλων κρατικῶν ἠμολογιακῶν δανείων, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ ἠμολογιακοῦ δανείου τῆς ΔΕΗ καὶ τοῦ τελευταίου Κρατικοῦ Ὁμολογιακοῦ Δανείου Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως. Σημειωτέον, ὅτι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κρατικοῦ τούτου δανείου ἰδιαιτέρως ἔντονος καὶ καρποφόρος ὑπῆρξεν ἡ προσπάθεια τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς, ἡ ὁποία, ἔχει, ὀφθῶ, τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι ἀποφασιστικῶς συνέβαλεν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν οὐσιώδη, προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας μας.

Ἐξωτερικαὶ Συναλλαγᾶι.

Βασικὸν περιοριστικὸν παράγοντα, εἰς τὴν προσπάθειαν πραγματοποιήσεως ταχυρρυθμῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἀπετέλει κατὰ τὸ παρελθὸν ἢ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τομέα τῆς Οἰκονομίας ἐμφανιζομένη ἀδυναμία, ἥτοι, ἡ συνεχῶς διευρυνομένη ἐλλειμματικότης τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Ὁ ὑψηλὸς βαθμὸς εἰσοδηματικῆς ἐλαστικότητος τῶν εἰσαγωγῶν διὰ καταναλωτικὰ καὶ κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ, ὡς καὶ ἡ ἔντονος διαρθρωτικὴ ἀνεπάρκεια τῶν ἐξαγωγῶν ἀπετέλουν τὸ ἐπίκεντρον τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἐξωτερικοῦ τομέως τῆς Οἰκονομίας. Διὰ τὸν λόγον τούτον, τὸ παρελθὸν ἔτος 1967, χαρακτηριζόμενον ἀπὸ τὴν μείωσιν τῆς ἐλλειμματικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἡ ὁποία ἐπετε-

χθη διά πρώτην φοράν ἐντὸς τῆς τρεχούσης δεκαετίας, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν ταυτόχρονον διαρθρωτικὴν βελτίωσιν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν, ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως σταθμὸν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Τοιοῦτοτρόπως, ὁ ἐξωτερικὸς τομεὺς, κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος, ὄχι μόνον δὲν ἀπέτελεσε τὴν διέξοδον πληθωριστικῶν πιέσεων, ὡς συνέβη κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ, ἀντιθέτως, συνέβαλεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος, εἰς μίαν περίοδον χαρακτηριζομένην ἀπὸ τὴν διεθνή νομισματικὴν ἀναταραχὴν.

Ἐ μ π ο ρ ι κ ὸ ν Ἴ σ ο ζ ῦ γ ι ο ν : Συγκεκριμένως, ἐκ τῶν διαθεσίμων στοιχείων προκύπτει ὅτι, κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος, ἡ ἐλλειμματικότητα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἀνεληθούσα εἰς 696,7 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἐμειώθη κατὰ 48,7 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἐνῶ τὸ 1966, εἶχεν αὐξηθῆ κατὰ 59,3 ἑκατομμύρια δολλαρίων, τὸ δὲ 1965 κατὰ 131,1 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἡ μείωσις τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ὀφείλεται τόσον εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ἐξαγωγῶν κατὰ 49,1 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ὅσον καὶ εἰς τὴν σταθεροποίησιν τῶν εἰσαγωγῶν, αἱ ὁποῖαι ἠὺξήθησαν μόνον κατὰ 1 ἑκατομμύριον δολλαρίων. Οὕτως, ἐνῶ αἱ ἐξαγωγαὶ ἐκάλυπτον τὴν περίοδον 1963 - 1966, κατὰ μέσον ὄρον, ποσοστὸν ἐκ 33,8% τῶν εἰσαγωγῶν, τὸ 1967 ἐκάλυφαν ποσοστὸν ἐκ 39,3%.

Εἰδικώτερον, ὡς πρὸς τὴν ἀνακοπὴν τῆς ἀνοδικῆς κινήσεως τῶν εἰσαγωγῶν, αὕτη ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ὑποκατάστασιν σημαντικοῦ μέρους τῶν εἰσαγομένων τροφίμων δι' ἐγχωρίως παραγομένων, ὡς εἶναι τῶν ἀλεύρων, φυτικῶν ἐλαίων, σακχάρους καὶ κρεάτων. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν μείωσιν τῶν εἰσαγωγῶν τροφίμων, αἱ εἰσαγωγαὶ κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἐνεφάνισαν αὐξήσιν κατὰ 7,3%. Αὐξήσιν ἐπίσης κατὰ 6,2%, ἐνεφάνισαν αἱ εἰσαγωγαὶ βιομηχανικῶν εἰδῶν καταναλώσεως.

Ἐκ τῆς συγκριτικῆς ἀναλύσεως τῶν ἐξαγωγῶν παρατηρεῖται ὅτι, πέραν τῆς ταχυρρυθμῆς αὐξήσεως αὐτῶν, ἐπῆλθε καὶ σημαντικὴ διαφοροποίησις εἰς τὴν σύνθεσιν των. Οὕτως, αἱ ἐξαγωγαὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν προϊόντων, αὐξηθεῖσαι κατὰ 53,3%, ἐκάλυψαν τὸ 15,8% τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν, ἐνῶ πρὸ διετίας ἀντεπροσώπευσον μόνον τὸ 8,8%. Ἡ ταχυτάτη ἀνοδος τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν περὶ τῆς σταθερᾶς πορείας τῆς Οἰκονομίας πρὸς ἐκβιομηχάνισιν καὶ τὸν ἀρζάμενον ἐξωστρεφῆ προσανατολισμὸν τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Ἡ ταχύρρυθμος αὐξήσις τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ὀφείλεται ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὰ νεοειδρωθέντα μεγάλα βιομηχανικὰ συγκροτήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰ θεσπισθέντα ἐπιτυχῆ κίνητρα, τὰ ὁποῖα συνέβαλον καὶ εἰς τὴν δραστηριοποίησιν τῶν παλαιότερων ἐπιχειρήσεων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἐξαγωγῶν. Εἰδικώτερον, παρατηρεῖται ὅτι ἡ θεαματικὴ αὐξήσις τῶν

έξαγωγῶν προήλθε κατά σημαντικὸν βαθμὸν ἐκ τῶν έξαγωγῶν ἀλουμίνιου, ταμέντων καὶ λιπασμάτων. Ἐπίσης, δέον νά ἀναφερθῆ ὅτι αἱ έξαγωγαὶ οἴνων καὶ ποτῶν ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν, αὐξηθεῖσαι ἀπὸ 4 ἑκατομμύρια δολλαρίων εἰς 17,6 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἀντιθέτως, αἱ κλωστοϋφαντουργικαὶ βιομηχαναὶ ἐνεφάνισαν μικρὰν κάμψιν εἰς τὰς έξαγωγὰς των. Ἐπιβράδυνσιν ἐπίσης, εἰς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεώς των, παρουσίασαν αἱ έξαγωγαὶ τροφίμων, πρῶτων ὕλων καὶ ἡμικατεργασμένων προϊόντων, ὡς καὶ καπνοῦ καὶ ὀρυκτῶν - μεταλλευμάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κατὰ γεωγραφικὴν περιοχὴν περιορισμὸν τῶν έξαγωγῶν, αὗται προσανατολιζονται συνεχῶς πρὸς τὰς Χῶρας τῆς Ε.Ο.Κ. Αἱ ἐν λόγῳ Χῶραι ἀπερρόφησαν κατὰ τὸ 1967 ποσοστὸν ἐκ 34,5% τῶν ἑλληνικῶν έξαγωγῶν. Ἐπίσης, σταθερὰν αὐξήσιν τῆς συμμετοχῆς των ἐμφανίζουν αἱ έξαγωγαὶ πρὸς τὰς Η.Π.Α., ἐνῶ αἱ έξαγωγαὶ πρὸς τὰς λοιπὰς χῶρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον διετήρησαν σταθερὰν τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸ σύνολον τῶν έξαγωγῶν μας.

Ἄ θ ἡ λ ο ῖ Σ υ ν α λ λ α γ α ῖ : Τὸ πλεόνασμα εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἀδήλων συναλλαγῶν, ἐνῶ κατὰ τὸ 1966 ἀνήρχετο εἰς 481,3 ἑκατομμύρια δολλαρίων, τὸ 1967 κατῆλθεν εἰς 474,5 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἡ μικρὰ αὕτη μείωσις, κατὰ 6,8 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ὀφείλεται, ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν σχετικὴν ἐπιβράδυνσιν τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν ἀδήλων πόρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν πληρωμῶν. Ἡ ἐπιβράδυνσις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν ἀδήλων πόρων προήλθε, κατὰ βάσιν, ἐκ τῆς μείωσεως τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος κατὰ 16,6 ἑκατομμύρια δολλαρίων, δευτερευόντως δὲ, ἐκ τῆς μείωσεως τῶν μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων κατὰ 2,9 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἡ μείωσις τῶν συναλλαγματικῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ τουρισμοῦ καὶ τῶν μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων δύναται νά ἀποδοθῆ τόσον εἰς τὴν γενικὴν κάμψιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, συνεπεῖα τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως εἰς τὸν χῶρον τοῦτον τῆς ὕδρογειοῦ, ὅσον καὶ εἰς τὴν κάμψιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἰς τὴν Δύσιν. Ἀντιθέτως, τὰ ναυτιλιακὰ ἐμβάσματα ἐνεφάνισαν λίαν ἱκανοποιητικὴν αὐξήσιν, ἀνελθόντα εἰς 214,4 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἔναντι 182,5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων τοῦ προηγούμενου έτους. Ἡ αὐξήσις τῶν ναυτιλιακῶν ἐμβασμάτων προήλθεν ἀπὸ τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς ναυλαγορᾶς κατόπιν τοῦ κλεισίματος τῆς Διῶρυγος τοῦ Σουέζ. Ἐξ ἄλλου, αἱ ἄδηλοι πληρωμαὶ ἠδξήθησαν κατὰ 29,9 ἑκατομμύρια δολλαρίων, μὲ συνέπειαν, ἐνῶ τὸ 1966 ἦσαν 154,5 ἑκατομμύρια δολλαρίων, τὸ 1967 νά ἀνέλθουν εἰς 184,4 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἡ αὐξήσις αὕτη προήλθεν ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν κρατικῶν δαπανῶν ἐξ ἐπενδύσεων, ὡς καὶ ἐκ τῶν προμηθειῶν ἀνταποκριτῶν καὶ ἀντιπροσώπων.

Κ ῖ ν η σ ῖ ς κ ε φ α λ α ῖ ω ν : Ἡ καθαρὰ εἰσροὴ κεφαλαίων κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος ὕστέρησεν ἔναντι τοῦ προηγούμενου έτους 1966, ἀνελθοῦσα

εἰς 174,4 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἡ ἐξέλιξις αὕτη ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν πτώσιν τῆς εἰσροῆς κεφαλαίων, ὑπὸ τὴν μορφήν δανείων ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ. Ἐπίσης, προήλθε καὶ ἐκ τῶν συνεχῶς αὐξανόμενων χρεωλυσιῶν, τὰ ὁποῖα καταβάλλονται πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ συναφθέντων δανείων, ὡς καὶ ἐκ τῆς μειώσεως τῶν ἐμπορικῶν πιστώσεων ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ. Συγκριμένως, ἡ εἰσροὴ κεφαλαίων κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος ἀνῆλθεν εἰς 610,1 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἡ δὲ ἐκροτὴ εἰς 435,7 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἐνῶ κατὰ τὸ 1966 ἡ εἰσροὴ κεφαλαίων ἦτο 652,0 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἡ δὲ ἐκροτὴ 406,8 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Δέον νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ἡ ἀξιόλογος εἰσροὴ κεφαλαίων, ἧς ἐπετεύχθη ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν λοιπῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων καὶ ἡ ὁποία κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐσημείωσεν αὐξησιν κατὰ 46%. ἤδη πρὸς τὴν λήξιν τοῦ πρώτου ἡμίσεος τῆς 12ετοῦς μεταβατικῆς περιόδου, τοῦ 1968.

Σ υ ν α λ λ α γ μ α τ ι κ ἄ θ ε σ ι μ α : Ἐκ τῆς προηγηθείσης ἀναλύσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ τομέως τῆς Οἰκονομίας προκύπτει ὅτι, κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος, τὸ ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν ἐνεφάνισεν ἔλλειμμα ἐκ 39,1 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἐνῶ κατὰ τὸ 1966 εἶχεν ἐμφανίσει πλεόνασμα ἐξ 1,4 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, τὸ δὲ 1965 ἔλλειμμα 38,8 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Παρὰ τὴν ἀνωτέρω μείωσιν, τὰ ἐπίσημα συναλλαγματικά διαθέσιμα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἠὺξήθησαν κατὰ 13,5 ἑκατομμύρια δολλαρίων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀνέλθουν εἰς 261,1 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἡ αὐξήσις αὕτη προήλθεν ἀπ' ἐνόου μὲν ἐκ πραγματικῆς καθαρᾶς εἰσροῆς συναλλάγματος, ὕψους 26,7 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἡ ὁποία, ἐν τούτοις, στατιστικῶς δὲν ἀπεδόθη, λόγῳ τοῦ ἑτεροχρονισμοῦ τῆς εἰσροῆς καὶ ἐκροῆς τοῦ συναλλάγματος, ἀπ' ἐτέρου δὲ ἐκ τῆς εἰσροῆς χρυσῶν λιρῶν Ἀγγιλίας, αἱ ὁποῖαι ἐπωλήθησαν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἑλλάς καὶ Κοινὴ Ἀγορά.

Διὰ τῆς συμπληρώσεως πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1962 ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως Ἑλλάδος - Ε.Ο.Κ., ἐγγίζομεν ἤδη πρὸς τὴν λήξιν τοῦ πρώτου ἡμίσεος τῆς 12ετοῦς μεταβατικῆς περιόδου, διὰ τὸν πλήρη τελωνειακὸν ἀποπλισμὸν τῶν μὴ παραγομένων ἐν Ἑλλάδι βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ὅστω, διὰ τὰ ἐν λόγῳ προϊόντα, βάσει τῆς τελευταίας κατὰ τὴν 1ην Μαΐου 1967 ἐκ 10% γενομένης μειώσεως, ὁ δασμὸς κατῆλθεν εἰς τὸ 40% τῶν δασμῶν βάσεως τοῦ 1958. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ εἰς τὴν 22ετη περίοδον ὑπαγόμενα, ἤτοι τὰ ἐν Ἑλλάδι παραγόμενα βιομηχανικά προϊόντα, ἡ μείωσις, μετὰ τὴν κατὰ 5% τὴν 1ην Νοεμβρίου γενομένην, ἀνῆλθεν εἰς τὸ 15% τῶν δασμῶν βάσεως τοῦ 1958.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὸν τομέα τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ

Κοινῆς Ἀγορᾶς, αἱ ἐκ τῆς Κοινότητος εἰσαγωγαὶ κατὰ τὸ 1961 ἀντεπροσώ-
 πουν τὸ 41,4% τοῦ συνόλου τῶν ἑλληνικῶν εἰσαγωγῶν. Σημειωτέον ὅτι, τὸ
 ὑψηλότερον σημεῖον ἀνάδοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ποσοστοῦ, ἦτοι 46,7% ἐσημειώθη κατὰ
 τὸ 1962, ἐνῶ — μὲ μικρὰς διακυμάνσεις κατὰ τὰ ὑπόλοιπα ἔτη — κατήλθε
 καὶ πάλιν κατὰ τὸ 1967 εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ 41,4%. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσοστὸν
 ἐξαγωγῶν πρὸς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγω-
 γῶν, τοῦτο ἦτο 31,6% κατὰ τὸ 1961, ἀνελθὼν εἰς 34,7% καὶ 34,4% κατὰ τὰ
 ἔτη 1962 καὶ 1964 ἀντιστοίχως. Τέλος, τὸ 1967 ἀνήλθεν εἰς 34,6% τοῦ συνό-
 λου τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν. Ὁσαύτως, μείωσις κατὰ 1,1 ἑκατομμύριον δολ-
 λαρίων παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου μετὰ τῆς
 Κοινότητος, τὸ ὅποιον, ἐνῶ κατὰ τὸ 1966 ἀνήρχετο εἰς 311 ἑκατομμύρια δολ-
 λαρίων, κατὰ τὸ 1967 περιωρίσθη εἰς 309,9 ἑκατομμύρια.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς δὲν ἐσημειώθησαν ἄξια: λόγου ἐξε-
 λίξεις, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται αὐτομάτως νὰ δεσμευθῇ
 μὲ ἀποφάσεις τῆς Ε.Ο.Κ., εἰς τὴν λήψιν τῶν ὁποίων δὲν ἔχει συμμετάσχει.
 Ὅστω, διὰ τοὺς ἰσχύοντας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα Κανο-
 νισμοὺς δημητριακῶν, κρέατος, πτηνοτροφικῶν προϊόντων, ὀπωροκηπευτικῶν
 καὶ ἐλαίου, μολοντοί ἡ Ἑλλάς ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐναρμόνισιν, ἀνα-
 φορικῶς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ προϊόντα, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος δὲν ἐπετεύχθη
 συμφωνία μετὰ τῶν κρατῶν-μελῶν.

Ὡς πρὸς τὴν δασμολογικὴν μεταχείρισιν τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, τῶν εἰσα-
 γομένων εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν, ἀναφέρεται ὅτι τὸ ὑπολειπόμενον, διὰ τὴν
 ἔριστικὴν ἀπάλειψιν τοῦ 20% τῶν δασμῶν βάσεως τῆς 1.1.1957, ἦρθη τὴν
 31ην Δεκεμβρίου 1967, βάσει τοῦ πρωτοκόλλου 15 τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως.
 Τέλος, διὰ τὴν στατίδα, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ μείωσις ἀνέρχεται εἰς 90%, τὸ ἐνα-
 πομείναν 10% θὰ ἀρθῇ, βάσει τοῦ πρωτοκόλλου 17, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ
 ἔκτου ἔτους τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως, ἦτοι τὴν 1.11.1968.

Ἐκ τῆς ἐξ 125 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἀνοιγείσης ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Κ. πι-
 στώσεως, ἡ Ἑλλάς ἀπερρόφησεν 70 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἐκ τῶν ὁποίων
 16 ἑκατομμύρια ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὴν βιομηχανίαν δι' ἰδιωτικὰς ἐπεν-
 δύσεις, τὰ δὲ ὑπόλοιπα 54 εἰς δημοσίας ἐπενδύσεις κυρίως δι' ἔργα ὑποδομῆς.

Τέλος, σημειοῦται ὅτι εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Συνδέσεως θὰ πρέπει ἐπίσης
 νὰ προστεθοῦν ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τῶν διαδικασιῶν καὶ ὀργάνων τῆς Συμφω-
 νίας Συνδέσεως, ὡς καὶ ἡ συνεχὴς προσπάθεια ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυ-
 βερνήσεως, πρὸς ἐπίλυσιν, ἐπ' ὠφελεία τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἀνεπιλύτων εἰσέτι
 προβλημάτων. Ταῦτα κυρίως εἶναι ἡ προσέγγισις τῶν νομοθεσιῶν εἰς τὸν τελεω-
 νειακὸν τομέα, ἡ ἐγκατάστασις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων εἰς τὰς Χώρας τῆς
 Ε.Ο.Κ., οἱ κανόνες συναγωνισμοῦ καὶ ἡ ρύθμισις τῶν ἐμμέσων ἀνταλλαγῶν
 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ λοιπῶν συνδεδεμένων χωρῶν, ὡς καὶ τῆς Ἀφρικῆς.

III. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κύριοι Μέτοχοι,

Ἀπὸ τὴν προηγηθεῖσαν ἀνάλυσιν προκύπτει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία ἐπέτυχε κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτος λίαν ἀξιόλογον αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐνῶ παραλλήλως ἀποκατεστάθη ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἰσορροπία τῆς Οἰκονομίας, δημιουργηθεισῶν τοιουτοτρόπως τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν περαιτέρω ταχείαν ἀνάπτυξιν καὶ ἐκβιομηχάνισιν τῆς Χώρας.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος συμμετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τὴν καθολικὴν ταύτην προσπάθειαν ἐπιταχύνσεως τῆς ἀνοδικῆς πορείας τῆς Οἰκονομίας καὶ καλύψεως, ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος, τῆς διαφορᾶς, ἣ ὅποια εἰσέτι μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὰς Χώρας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Τοῦτο θὰ πρέπη νὰ θεωρηθῆται ὡς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ἕνα πρόβλημα, πρὸς τὸ ὅποιον θὰ ἔξει νὰ στραφοῦν ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος συνέβαλεν εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην διὰ τῆς διευρύνσεως τῆς χρηματοδοτήσεως ὄλων τῶν παραγωγικῶν τομῶν τῆς Οἰκονομίας, διὰ τῆς συνεχοῦς ἐπαυξήσεως καὶ θελιώσεως τῶν πρὸς τὰς παραγωγικὰς τάξεις προσφερομένων ὑπηρεσιῶν καὶ διὰ τῆς προσπαθείας, ἣ ὅποια καταβάλλεται πρὸς δημιουργίαν νέων Καταστημάτων, ἣ Ἰδρύσεις τῶν ὁποίων ἔχει πάντοτε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν τόνωσιν καὶ ἐπαύξησιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς περιοχῆς.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω, ὅμως, ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ πεποιθήσει τῆς ὅτι ἡ δραστηριότης τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν εἰς τὰς ἐν ἀναπτύξει Οἰκονομίας θὰ πρέπη νὰ λαμβάνη τὴν μορφήν καὶ τῆς ἀμέσου συμβολῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, διὰ τῆς δημιουργίας μονάδων ἰδιαζούσης σημασίας διὰ τὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας εἰς βασικοὺς τομείς τῆς Οἰκονομίας, ὅπου ἐμφανίζονται κενά, εἴτε λόγῳ τοῦ μεγάλου ὕψους τῆς ἀπαιτουμένης ἐπενδύσεως, εἴτε λόγῳ τοῦ μακροχρονίου χαρακτήρος τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, ἀνέλαθε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως μεγάλων βιομηχανικῶν καὶ τουριστικῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἡ συμβολὴ εἰς τὴν γεωργικὴν, βιομηχανικὴν, τουριστικὴν καὶ τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτος.

Ἡ Βιομηχανία Χυμῶν καὶ Κονσερβῶν, ἐν Βέλω Κορινθίας, ἀποτελεῖ πρότυπον γεωργικὴν βιομηχανίαν, ἣ ὅποια, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς νέων καὶ ἀπολύτως ἐκσυγχρονισμένων μεθόδων ἐπεξεργασίας καὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς παραγωγῆς ἐσπεριδοειδῶν τῆς περιοχῆς, συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν γεωργικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας. Ἡ δυναμικότης τῆς μονάδος ταύτης ἀνέρχεται εἰς 18.000 τόνων ἐσπεριδοειδῶν ἑτησίως, ὃ δὲ παραγόμενος φυσικὸς καὶ

συμπετυκνωμένοις χυμός, τὰ αἰθέρια Ἐλαια καὶ οἱ ἐπεξεργασμένοι φλοιοί, οἱ ὅποιοι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν παραγωγὴν πηκτίνης, ἐξάγονται ἐξ ὀλοκλήρου. Ἡ σημασία τῆς βιομηχανίας ταύτης κατέστη ἰδιαιτέρως ἐμφανῆς κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ὅτε, λόγῳ δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν, ὁ καρπὸς εἶχε καταστῆ ἀκατάλληλος δι' ἐξαγωγὴν, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τῶν δυνατοτήτων ἐπεξεργασίας αὐτοῦ θὰ ἐχάνετο σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ὅσον ἢ παραγωγὴ τῆς περιοχῆς ὅσον καὶ — ἀντιστοίχως — πολυτίμον συνάλλαγμα.

Ἡ Βιομηχανία Φωσφορικῶν Λιπασμάτων, ἐν Νέα Κερβάλλη, συνέχισεν ἰκανοποιητικῶς τὴν λειτουργίαν της καὶ ἀπεδύθη κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς μίαν ἐντατικὴν ἐξαγωγικὴν προσπάθειαν, — ἣς τὰ ἀποτελέσματα ἐλπίζομεν νὰ εἶναι εὐνοϊκά, — παρὰ τὸ γεγονός ὅτι τὸ παραγόμενον λίπασμα εἶναι ἀπολύτως προσηρμοσμένον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐλληνικῆς γεωργίας καὶ ἡ χρησιμοποίησις του εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν τυγχάνει λίαν περιορισμένη. Καὶ εἰς τὸ Ἐσωτερικόν. ὅμως, αἱ δυνατότητες αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικαί. Ἰδίᾳ ὅταν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἑλλάς συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν τελευταίων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν εἰς τὴν κατὰ στρέμμα χρησιμοποίησιν λιπασμάτων καὶ ὅτι τὸ ἦμισυ περίπου τῶν ἐλληνικῶν ἐδαφῶν οὐδόλως λιπαίνεται σήμερον. Τέλος, σημειοῦται ἡ ἰδιαιτέρα συμβολὴ τῆς βιομηχανίας ταύτης εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν ξένου συναλλάγματος καὶ εἰς τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀνατολικῆς Μοκεδονίας.

Τὰ ἔργα πολιτικοῦ μηχανικοῦ τῶν Ναυπηγείων Ἐλευσίνας προχωροῦν μὲ ταχύτατον ρυθμὸν καὶ συντόμως θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐγκατάστασις τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ. Τὰ Ναυπηγεῖα Ἐλευσίνας, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μακρόπνοον ἔργον καὶ βασικὴν ὑποδομὴν διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, θὰ καλύψουν σημαντικὸν κενὸν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ναυτιλίας μας εἰς ναυπηγήσεις καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ναυπηγικὰς ἐπισκευὰς. Ἡ ἐπένδυσις αὕτη, ἡ ὅποια θὰ διαθέτῃ καὶ ἐγκαταστάσεις μεταλλικῶν κατασκευῶν ξηρᾶς, θὰ ἀποτελέσῃ σημαντικὴν συμβολὴν εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος ἡ Τράπεζα Ἐπενδύσεων, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας δημιουργηθὲν ἐξειδικευμένον εἰς τὴν μακροπρόθεσμον πίστιν Ἰδρυμα τῆς Χώρας, προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς παραγωγικοὺς τομεῖς τῆς Οἰκονομίας, διὰ τῆς χρηματοδοτήσεως ἐπενδυτικῶν προγραμμάτων, τῆς παροχῆς ὀργανωτικῆς καὶ τεχνικῆς βοήθειας καὶ τῆς προσελκύσεως ἀλλοδαπῶν ἐπενδύσεων. Ἡ διευρυνομένη δραστηριότης τῆς Τραπεζῆς Ἐπενδύσεως καὶ τὰ συνεχῶς βελτιούμενα ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀποτελοῦν ἀδιάφυστον ἀπόδειξιν τῆς ἐπιτυχοῦς συμβολῆς της εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος.

άνταποκρινομένας περισσότερον πρὸς τὴν διαμορφουμένην νέαν, ἐν τῇ Χώρα μας, οἰκονομικὴν πραγματικότητα.

Ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ἡ ραγδαία ἀνάπτυξις τῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ συντελουμένη ἐπανάστασις εἰς τὴν τεχνολογίαν ἤρχισαν ἤδη νὰ ἀσχοῦν αἰσθητῆν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως, τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει δραστηριότητος τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ ἡμέτερον Πιστωτικὸν Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ὑποβοηθήσεως τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, προσέφερε, διὰ τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν Μελετῶν, πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ καρποφόρον βοήθειαν εἰς πλείστας ὄσας ἐπιχειρήσεις, τόσον τοῦ κέντρου ὅσον καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Εἰδικώτερον, ἡ δραστηριότης τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν Μελετῶν, κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος, ἐξεδηλώθη εἰς τοὺς ἀκολούθους τομεῖς :

Εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, τὸ ὁμώνυμον Τμήμα συνέχισεν ἐπιτυχῶς τὴν προώθησιν τῶν προτάσεων ἐμπορικῆς συνεργασίας μεταξὺ ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἑλληνικῶν βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν προϊόντων των εἰς τὴν ξένην ἀγοράν. Ὁσαύτως, τὸ Τμήμα τοῦτο ἐξηκολούθησε τὴν ἐνημέρωσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐξελέξεων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα.

Τὸ Τμήμα Βιομηχανικῶν Μελετῶν, διὰ τῆς συνεχίσεως τῆς ἐκπονήσεως ἐμπεριστατωμένων οἰκονομικῶν μελετῶν, ὡς καὶ διαφόρων μελετῶν ἰδιωτικοοικονομικῆς ἐρεῦνης, παρέσχε πολύτιμον συνδρομὴν εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς μεσομακροπροθέστου δανειακῆς πολιτικῆς τῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς τὴν προώθησιν τῶν ἰδιωτικῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων.

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Τραπεζῆς ἀπεδείχθη καὶ ἐφέτος πολύτιμος διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς καὶ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Ἰνστιτούτου, τὸ δὲ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην λειτουργοῦν Τμήμα Οἰκονομικῶν Πληροφοριῶν, διὰ τῆς συνεχοῦς διευρύνσεως καὶ ἐνημερώσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ τηρουμένων στοιχείων, ἠδυνήθη νὰ ἀνταποκριθῇ λίαν ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἔργον του.

Πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ δραστηριότης — Ἐκδόσεις.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα, θεωροῦσα τὴν ἀποστολὴν τῆς πολὺ εὐρυτέραν τῆς στενῆς τραπεζικῆς καὶ γενικώτερον ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητός τῆς, μεριμνᾷ πάντοτε ὅπως ἐπεκτείνῃ τὴν καὶ ἐντὸς τοῦ χρόνου τῶν πνευματικῶν διεργασιῶν, ἐξ ὧν ἐκπηγάζουν αἱ δυνάμεις αἱ διαμορφώνουσαι τὸ γενικὸν πνευματικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ. Διότι, εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν, τὸ ὕψος εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται τὸ ἐπίπεδον τοῦτο θαρύνει οὐσιαστικῶς ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ δραστηριοποιήσεως καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ δυναμικοῦ. Τοῦτο εἶναι φανερὸν ὅτι ἐνδείκνυται ὅχι μόνον τὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ ἐλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἡ

συμμετρικὴ πρόοδος τῆς ὁποίας ἔχει ἀποφασιστικὴν σημασίαν διὰ τὴν πρόοδον εἰς ὄλους τοὺς ἐπὶ μέρους τομείς τῆς ἐθνικῆς μας πραγματικότητος.

Ἐν τῇ πλαίσιῳ τούτῳ, ἡ Τράπεζα ἐξηκολούθησε νὰ ἐνισχύῃ κατὰ τὸ δυνατόν, φορεῖς Παιδείας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, ἐλθοῦσα εἰδικώτερον ἀρωγῆς τῶν τραγικῶς πηγγέντων ἐκ τοῦ δραματικοῦ ναυαγίου τοῦ ὀχηματαγωγοῦ (Ἡράκλειον), ὡς καὶ τῶν σεισμοπλήκτων τῆς Ἡπείρου.

Ἐξηκολούθησεν, ἐπίσης, ἡ Τράπεζα τὴν κατὰ παράδοσιν πλέον — ἦτις ἐδημιούργησε γενικὴν τρόπον τινα συνείδησιν εἰς τὸν τόπον μας — ἐτησίαν ἐκδοσὶν τοῦ καλλιτεχνικοῦ τῆς Ἡμερολογίου, παρουσιάσασα ἐφέτος εἰκόνας καὶ τοιχογραφίας ἐκ τῆς σχεδὸν ἀγνώστου μονῆς τῶν Μετεώρων, τοῦ Ἀναπαυσᾶ. Αἱ ζωγραφικαὶ ἀπεικονίσεις τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς εἶναι θαυμάσια δείγματα τῆς μεταβυζαντινῆς Τέχνης, οφείλομεν δὲ νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸν Σεβασμώτατον Μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν, Κύριον Διονύσιον, διὰ τὴν τῶσον προθύμως παραχωρηθεῖσαν ἄδειαν φωτογραφίσεως τῶν εἰκόνων τούτων, ὡς καὶ πρὸς τὸν Ἀκαδημαϊκόν, Καθηγητὴν Κύριον Ἀνδρέαν Ξυγγόπουλον, ὅστις ὑπέδειξε τὸ θέμα, ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐπιλογὴν καὶ κατάταξιν τῶν φωτογραφιῶν, κυρίως ὅμως παρουσίασε τοῦτο μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν διαυγῆ γλαφυρότητα εἰς τὸ ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ δημοσιευθὲν σημεῖωμα αὐτοῦ.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ καὶ πάλιν ὅτι αἱ ἐκδόσεις τῶν ἐτησίων Ἡμερολογίων τῆς Τραπεζῆς ἡμῶν, ὡς καὶ ἄλλαι ἐκδόσεις αὐτῆς τῶν προηγουμένων ἐτῶν — αἰτινες πραγματοποιοῦνται χάρις εἰς τὰς ἀόκνους καὶ ἐπιτυχεῖς προσπάθειας τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Σχέσεων — συντελοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν διαφοροποίησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅστις οὕτως ἀποκτᾷ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ὑπαρξίν καὶ τὸ νόημα τῶν θησαυρῶν τῆς αἰωνίας ἐλληνικῆς Τέχνης, ἀλλὰ καί, διὰ τῆς ἀγγλικῆς ἐκδόσεως, βοηθοῦν μεγάλως εἰς τὴν ἐξαίρετον προβολὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ἐντυπωσιάζουσαι μὲ τὴν ἀνεξάντλητον ποιοτικὴν προσφορὰν τῆς Πατρίδος τοῦ πνεύματός.

Συνεχίσθη ἐπίσης καὶ ἐφέτος ἡ ἐκδοσις — μερίμνη τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν Μελετῶν — τοῦ Δελτίου Notes on Foreign Trade, ἐνημερωτικοῦ ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων, ὡς καὶ τοῦ τριμηνιαίου Οἰκονομικοῦ Δελτίου τῆς Τραπεζῆς, τὸ ὅποιον, διὰ τῆς ἐλληνικῆς καὶ ἀγγλικῆς ἐκδόσεώς του, ἐξετάζει καὶ κρίνει ἀπὸ περιωπῆς τὰς ἐξελίξεις τῶν βασικῶν οἰκονομικῶν στοιχείων, τῶσον ἐν τῷ διεθνεί, ὅσον καὶ ἐν τῷ ἐθνικῷ πεδίῳ.

Στεγαστικά δάνεια — Ἐστιατόριον — Παιδικαὶ Κατασκηνώσεις.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐν πλήρει συνειδήσει τοῦ εὐρυτέρου κοινωνικοῦ ρόλου, τὸν ὅποιον ἐπιτελεῖ, συνέχισε τὴν μερίμναν τῆς ὑπὲρ τοῦ Ἰδιοπροσωπικοῦ καὶ τῶν τέχνων τῶν ὑπαλλήλων.

Ούτως, εις τὸν τομέα τῶν στεγαστικῶν δανείων ἐχορηγήθησαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1967, δάνεια ὕψους 11.000.000 δραχμῶν περίπου, εἰς 65 ὑπαλλήλους, τὸ δὲ σύνολον τῶν χορηγηθέντων εἰς 620 ὑπαλλήλους δανείων μέχρι τῆς 31.12.1967 ἀνήρχετο εἰς 85,5 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

ὑπὸ τοῦ ἐπιδοτούμενου, ἐξ ἄλλου, ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Ἐσπιοτορίου, λειτουργοῦντος ἐντὸς τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, ἐξυπηρετήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 230 ὑπάλληλοι ἡμερησίως, κατὰ μέσον ἔρον.

Τέλος, εἰς τὰς ἀρτίως ὀργανωμένας παιδικὰς κατασκηνώσεις τῆς Τραπεζῆς, ἐν Βαρμυπόμπῃ, παρεθέρισαν, κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτος, 238 τέκνα, 120 ἄρρενα καὶ 118 θήλεα, τῶν ἀνά τὴν Χώραν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς.

Νέα Καταστήματα καὶ Ὑπηρεσία Ὑπαίθρου.

Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς μακροχρονίου πολιτικῆς τῆς συνεχοῦς βελτιώσεως τῶν πρὸς τὰς παραγωγικὰς τάξεις καὶ τὸ κοινόν, ἐν γένει, παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, συνέχισε μὲ ἐντατικὸν ρυθμὸν τὴν διεύρυνσιν τοῦ δικτύου τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς.

Οὕτω, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1967, ἐπετεύχθη, κατόπιν ἐγκρίσεως τῶν Νομισματικῶν Ἀρχῶν, ἡ ἱδρυσις δύο νέων Ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων εἰς Γουμένισαν (Κιλκίς) καὶ Βροντάδον (Χίος).

Τὸ δίκτυον τοῦτο τῶν Καταστημάτων συμπληροῦται ὑπὸ ἐξ ἀνταλλακτικῶν συναλλάγματος, τοῦ μονήμου περιπτέρου τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸν χῶρον τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ ὑπὸ 16 γραμμῶν Ὑπηρεσίας Ὑπαίθρου, μέσῳ τῶν ὁποίων παρέχεται πλήρης τραπεζικὴ ἐξυπηρέτησις εἰς τὰ ἀγροτικὰς περιοχὰς τῆς Χώρας.

Προσφάτως, ἤρχισαν ἐπίσης λειτουργοῦντα δύο νέα Ἐπαρχιακὰ Καταστήματα εἰς Σχάλαν - Λακωνίας, καὶ Χώραν - Τριφυλίας.

Οὕτω, τὸ σύνολον τῶν Καταστημάτων τῆς Τραπεζῆς ἀνέρχεται ἤδη εἰς 121. Ὑπάρχει δὲ ἡ ἐγκρίσις τῶν Νομισματικῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν προσεχῆ λειτουργίαν (ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους), ἐτέρων 18 Καταστημάτων τῆς Τραπεζῆς, εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Ἐπαρχίαν.

IV. ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ἸΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Κύριοι Μέτοχοι.

Κατωτέρω προβαίνομεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς ὑπὸ κρίσιν χρήσεως 1967.

Σύνολον Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ.

Τὸ συνολικόν ὕψος τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1967 ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 20.004.315.866, ἔναντι δραχμῶν 19.204.028.486 τοῦ προηγούμενου ἔτους.

Κ α τ α θ έ σ ε ι ς .

Αἱ καταθέσεις κατά τήν 31ην Δεκεμβρίου 1967 ἀνῆρχοντο εἰς δραχμάς 8.481.690.614, ἔναντι δραχμῶν 8.276.708.346 τοῦ τέλους τοῦ προηγουμένου έτους.

Οὕτως, εἶχομεν ἀξίησιν κατά δραχμάς 204.982.268, ἀναλογοῦσαν εἰς ποσοστὸν 2,48% ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως καταθέσεων. Εἰδικώτερον, αἱ μὲν καταθέσεις ὑψέως ἐνεφάνισαν μείωσιν ἐκ δρχ. 303.504.283, ἐνῶ αἱ καταθέσεις Ταμιευτηρίου ἠξήθησαν κατά δρχ. 484.897.488 καὶ αἱ καταθέσεις προθεσμίας κατά δρχ. 23589.063. Προφανές εἶναι, ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἀξίησις τῶν καταθέσεων Ταμιευτηρίου καὶ τῶν τοιούτων Προθεσμίας συνιστᾷ ἰδιαιτέρως εὐνοϊκὴν εξέλιξιν.

Παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἐμφανίζοντας τὴν εξέλιξιν τῶν πάσης φύσεως καταθέσεων παρὰ τῆ ἡμετέρας Τραπεζῆς κατά τὴν τελευταίαν πενταετίαν :

31.12.1963	6.037.006.022
31.12.1964*	6.264.745.722
31.12.1965	6.788.617.244
31.12.1966	8.276.708.346
31.12.1967	8.481.690.614

Χ ο ρ η γ ή σ ε ι ς .

Αἱ πρὸς διαφόρους κλάδους τῆς Οἰκονομίας χρηματοδοτήσεις, χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ διὰ κεφαλαίων Ε.Τ.Β.Α. δάνεια ἀνασυγκροτήσεως ἀνηλθον τὴν 31.12.1967 εἰς δραχμάς 6.489.322.592, ἔναντι δραχμῶν 5.896.444.120 τῆς 31.12.1966. Οὕτως, εἶχομεν ἀξίησιν δραχμῶν 593.878.472 ἀναλογοῦσαν εἰς ποσοστὸν 10,07%.

Χ ρ ε ώ γ ρ α φ α .

Ὁ λογαριασμὸς χρεωγράφων, τῶν ὁποίων πίναξ ἀναλυτικὸς ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν παρούσαν, εἶχεν ὑπόλοιπον τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1967 ἐκ δρχ. 722.114.296, ἔναντι δραχμῶν 646.732.067 κατά τὸ τέλος τῆς προηγουμένης χρήσεως, ἤτοι ἐνεφάνισεν ἀξίησιν δρχ. 75.382.238.

Αὕτη πρέεκυψε, λόγῳ ἐπενδύσεων δραχμῶν 80.560.979 εἰς ὁμολογίας κυρίως δανείων Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως καὶ ἄλλων δανείων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ὁ λογαριασμὸς ἔχρεώθη, ἐπίσης μὲ 1.693.200 δι' ἀγορὰν μετοχῶν Γενικῶν Ἀσφαλειῶν «Ἡ Ἴονικὴ» καὶ δρχ. 2.110.421 διὰ χαρτόσημον νέων μετοχῶν Ἴονικῆς Τραπεζῆς. Ἀντιθέτως, ὁ λογαριασμὸς ἐπιστώθη μὲ δραχμάς 8.972.362 ἐξ εἰσπράξεων κληρωθειῶν ὁμολογιῶν δανείων Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως καὶ ὁμολογιῶν Δ.Ε.Η. καθὼς καὶ ἐξ εἰσπράξεων κληρωθειῶν καὶ πωληθειῶν ὁμολογιῶν Ε.Η.Σ.

Ἀκίνητα.

Ἡ μερίς «Ἀκίνητα Τραπεζῆς», κατάστασις τῶν ὁποίων ἐπισυνάπτεται, ἐμφανίζεται εἰς τὸ τέλος τοῦ 1967 μὲ δρχ. 184.507.094, ἐναντι δραχμῶν 176.357.585 τῆς προηγουμένης χρήσεως.

Ἡ ἐν λόγῳ μερίς ἀφ' ἐνὸς ἐχρεώθη μὲ δραχμὰς 17.360.398, ἤτοι μὲ τὸ σύνολον τῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα διετεθήσαν :

α. Διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ οἰκοδόμησιν κτιρίων ἢ διὰ προσθήκας καὶ βελτιώσεις κτιρίων τῶν Ὑποκαταστημάτων μὲς Γλυφάδας, Μοριχόβου ἐν Θεσσαλονίκῃ, Βροντάδου Χίου, Πατρῶν, Χίου, Ἀχαρνῶν ἐν Ἀθήναις, Δ. Γούναρη ἐν Πειραιεῖ, ὡς καὶ ἄλλων τινῶν κτιρίων μικρᾶς σημασίας.

β. Διὰ τὴν εἰς πλειστηριασμούς ἢ κατόπιν συμβιβασμοῦ πρὸς κατασφάλισιν ἀπαιτήσεών μας, ἀγορὰν ἀκινήτων ἐν Ναούσῃ, Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ, Βεροῖα, Αἰγάλεω καὶ Καρυδαλλῷ Ἀττικῆς, Ἀγίῳ Ἰωάννῃ Ρέντῃ καὶ Παλαιᾷ Κοκκινιά Πειραιῶς, Πειραιεῖ, Πάτραις καὶ Τρικάλαις.

Ἄφ' ἐτέρου, ἡ ἰδία μερίς ἐπιστώθη μὲ δρχ. 210.889 ἐκ πωλήσεως διαφόρων ἀκινήτων καὶ μὲ δραχμὰς 9.000.000 δι' ἀποσβέσεις κτιρίων.

Ἔξοδα Διαχειρίσεως.

Αἱ μισθοδοσίαι Προσωπικοῦ, μετὰ τῶν εἰσφορῶν εἰς τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεία καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα διαχειρίσεως, ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1967 εἰς δραχμὰς 359.800.015, ἐναντι δραχμῶν 325.345.603 τοῦ 1966. Ἡ ἐκ δραχμῶν 34.454.412 διαφορά, ἀφορᾷ τόσον εἰς βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν, ὅσον καὶ εἰς ἀξίησιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ, καθὼς καὶ εἰς ἀξίησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Καταστημάτων.

Ἀκαθάριστα Ἔσοδα.

Τὸ σύνολον τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, μετ' ἀφαιρέσιν τῶν χρεωστικῶν τόκων καὶ προμηθειῶν καὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 27.965.000 ποσοῦ τοῦ μεταφερθέντος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1265/27.12.1962 ἀπόφασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐξαγωγικῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀνῆλθεν κατὰ τὸ λήξαν διαχειριστικὸν ἔτος εἰς δρχ. 451.977.841, ἐναντι δραχμῶν 416.521.891 τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Διόψεις Κερδῶν.

Μετὰ τὴν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκπτώσιν τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν ἀπέμεινε, πρὸ τῶν κρατήσεων καὶ ἀποσβέσεων, ποσὸν δραχμῶν 87.191.497. Ἐν ποσῶν τούτων, ἐμειώθη, λόγῳ κρατήσεων διὰ προβλέψεις καὶ δι' ἀποσβέσεις ἀκινήτων καὶ εἰδῶν ἐγκαταστάσεως, κατὰ δραχμὰς 38.496.179.

Ὅστωις, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ληξιάσης χρήσεως, ἀπέμεινε πρὸς διὰ-

θυσιν ποσόν δραχμῶν 48.695.318, ἔναντι δραχμῶν 50.606.363 τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὸ ποσόν τοῦτο τῶν δραχμῶν 48.695.318, εἰς τὸ ὅποιον προστίθεται καὶ τὸ ἐκ προηγουμένης χρήσεως, ἀφεθὲν εἰς νέον, ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν 109.265, προτείνομεν ὅπως δι:τεθῆ ὡς ἀκολούθως :

α. Δραχμαὶ 2.435.000, πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ Ἀποθεματικοῦ, σμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης.

β. Δραχμαὶ 2.242.000, διὰ τόκους ἐπὶ τακτικοῦ Ἀποθεματικοῦ, ἐπίσης κατὰ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης.

γ. Δραχμαὶ 17.323.000, δι' ἔκτακτον Ἀποθεματικόν.

δ. Δραχμαὶ 18.562.500, πρὸς διανομὴν μερίσματος, ἤτοι: δραχμᾶς 30 κατὰ μετοχὴν, πληρωτέου μετὰ παρακράτησιν τοῦ φόρου.

ε. Δραχμαὶ 325.000, δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πληρωτέαν μετὰ παρακράτησιν τοῦ φόρου καὶ τοῦ χαρτοσήμου.

στ. Δραχμαὶ 7.700.000, διὰ πρόβλεψιν φόρων.

ζ. Δραχμαὶ 217.083, πρὸς μεταφορὰν εἰς Νέον.

Ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως καταβολῆς τοῦ μερίσματος προτείνομεν ὅπως καθορισθῆ ἡ 15ῃ Μαΐου 1968.

Ἐλεγκταί.

Προτείνομεν ὅπως ἐκλεγούσιν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως δύο τακτικοὶ καὶ δύο ἀναπληρωματικοὶ Ἐλεγκταὶ διὰ τὴν χρῆσιν 1967.

Προσωπικόν.

Κατὰ τὴν 31.12.1967, τὸ σύνολον τοῦ ὑπηρετοῦντος Προσωπικοῦ ἀνῆρχετο εἰς 3.485, ἔναντι 3.260 κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου τοῦ 1966.

Ἐπιθυμοῦμεν ἰδιαιτέρως νὰ ἐξάρωμεν τὸν ζῆλον, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν δημιουργικὸν μόχθον ἐλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, τὸ ὅποιον οὕτω — κατὰ τὸ ἐπισκοπούμενον ἔτος — συνέβαλεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἀρτίαν ἐπιτελεσιν τοῦ ἔργου τῆς Τραπέζης καὶ εἰς τὴν συνέχισιν τῆς ἀνοδικῆς τῆς πορείας. Ἡ Διοίκησις ἐκφράζει πρὸς ἅπαντας τοὺς συνεργάτας αὐτῆς, θερμὰς τὰς εὐχαριστίας τῆς, τὰ συγχαρητήριά τῆς καὶ τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν τῆς.

Κύριοι Μέτοχοι.

Ἐκ τῆς προηγηθείσης ἐπισκοπήσεως τῆς δραστηριότητος τοῦ ἡμετέρου Πιστωτικοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀναλύσεως τοῦ Ίσολογισμοῦ, διαπιστώνται : ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, ἡ ποιοτικὴ βελτίωσις τῶν ὑπ' αὐτῆς παρεχόμενων ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ σταθερὰ διεύρυνσις τοῦ δικτύου Καταστημάτων.

Τὸ Πιστωτικὸν μας Ἴδρυμα, εὐρωστον ὄσον οὐδέποτε, ἀκολουθεῖ μὲ δυναμισμόν καὶ αὐτοπεποιθήσιν τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Ἡ ἀμέριτος καὶ συνεχῶς αὐξανομένη ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν Τράπεζάν μας, ἡ εὐρεία ἡμῶν συμμετοχῆ εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐκδήλωσιν, ἡ σημαντικὴ ἡμῶν συμβολὴ εἰς τὴν καθολικὴν προσπάθειαν τῆς οἰκονομικῆς, καὶ ἰδίως τῆς βιομηχανικῆς, ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ἡ εἰς ὑψηλά ἐπιπέδα διατήρησις τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς πραγματοποιηθέντων κερδῶν, παρὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν αὐξήσιν εἰς τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰς τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, ἀπετέλεσαν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιτόκησιν ἔτος.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα θὰ συνεχίσῃ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ ἔργον τῆς ἀποτελεσματικῆς ὑποβοηθήσεως τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς προσπάθειας διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῶν παραγωγικῶν τῆς ἐγκαταστάσεων, τὴν ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων ὀργάνωσίν τῆς καὶ τὴν πορώθησιν τῆς ἐξαγωγικῆς τῆς προσπάθειας. Ἐχέγγυον εἰς τοῦτο θὰ ἔχημεν καὶ πάλιν τὸν δυναμισμόν, τὸν ὁποῖον ἀντλεῖ τὸ Πιστωτικὸν μας Ἴδρυμα ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον ἐπιτύχη δράσιν του, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν εὐελιξίαν, τὴν ὁποῖαν-τοῦ προσδίδουν ἡ ἀρτιὰ ὀργάνωσις, ἡ συνεχὴς προσαρμογὴ εἰς τὰς ἐξελισσομένας συνθήκας καὶ ἡ δημιούργικὴ ἐργατικότης καὶ ἀφοσίωσις τοῦ ἐμπείρου προσωπικοῦ.